

Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU (ósma izba w składzie powiększonym)

z dnia 28 listopada 2019 r. *

Unia gospodarcza i walutowa – Unia bankowa – Jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych (SRM) – Jednolity fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (SRF) – Decyzja SRB w sprawie składek ex ante za rok 2016 – Skarga o stwierdzenie nieważności – Bezpośrednie i indywidualne oddziaływanie – Dopuszczalność – Istotne wymogi proceduralne – Uwierzytelnienie decyzji – Procedura przyjęcia decyzji – Obowiązek uzasadnienia

W sprawie T-365/16

Portigon AG, z siedzibą w Düsseldorfie (Niemcy), reprezentowana przez adwokatów D. Bliesenera, V. Jungkinda i F. Gebera,

strona skarżąca,

przeciwko

Jednolitej Radzie ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB), reprezentowanej przez adwokatów B. Meyringa, T. Klupscha i S. Ianc,

strona pozwana,

popieranej przez

Komisję Europejską, reprezentowaną przez A. Steiblyté oraz K.P. Wojcika, działających w charakterze pełnomocników,

interwenient,

mającej za przedmiot wniosek oparty na art. 263 TFUE i zmierzający do stwierdzenia nieważności, po pierwsze, wydanej podczas sesji wykonawczej w dniu 15 kwietnia 2016 r. decyzji SRB w sprawie składek ex ante za rok 2016 na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (SRB/ES/SRF/2016/06), oraz po drugie, wydanej podczas sesji wykonawczej w dniu 20 maja 2016 r. decyzji SRB w sprawie korekty składek ex ante za rok 2016 na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uzupełniającej wydaną podczas sesji wykonawczej w dniu 15 kwietnia 2016 r. decyzję SRB w sprawie składek ex ante za rok 2016 na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (SRB/ES/SRF/2016/13), w zakresie, w jakim dotyczą one skarżącej.

* Język postępowania: niemiecki.

SĄD (ósma izba w składzie powiększonym),

w składzie: A.M. Collins, prezes, M. Kancheva, R. Barents, J. Passer (sprawozdawca) i G. De Baere, sędziowie,

sekretarz: N. Schall, administrator,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 14 lutego 2019 r.,
wydaje następujący

Wyrok

Ramy prawne

- 1 Niniejsza sprawa wpisuje się w ramy drugiego filaru unii bankowej odnoszącego się do jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (SRM), ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiającym jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014, L 225, s. 1). Celem ustanowienia SRM jest wzmocnienie integracji ram restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwach członkowskich należących do strefy euro oraz w państwach członkowskich nienależących do strefy euro, które postanowiły uczestniczyć w jednolitym mechanizmie nadzorczym (SSM) (zwanym dalej „uczestniczącymi państwami członkowskimi”).
- 2 Sprawa ta dotyczy w szczególności jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (SRF) ustanowionego na mocy art. 67 ust. 1 rozporządzenia nr 806/2014. SRF jest finansowany ze składek instytucji zebranych na poziomie krajowym, w szczególności w formie składek ex ante, zgodnie z art. 67 ust. 4 wskazanego rozporządzenia. Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 13 tego rozporządzenia pojęcie instytucji oznacza instytucję kredytową lub firmę inwestycyjną objętą nadzorem skonsolidowanym zgodnie z art. 2 lit. c) tego rozporządzenia. Składki są przekazywane na poziomie Unii Europejskiej zgodnie z umową międzyrządową o przekazywaniu i uwspólnianiu składek na rzecz SRF zawartą w Brukseli w dniu 21 maja 2014 r. (zwaną dalej „umową międzyrządową”).
- 3 Artykuł 70 rozporządzenia nr 806/2014, zatytułowany „Składki ex ante”, stanowi:
„1. Indywidualną składkę od każdej instytucji pobiera się co najmniej raz w roku i oblicza się ją proporcjonalnie do kwoty jej zobowiązań, z wyłączeniem funduszy własnych i depozytów gwarantowanych, w odniesieniu do łącznych zobowiązań – z wyłączeniem funduszy własnych i depozytów gwarantowanych – wszystkich instytucji, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności na terytorium wszystkich uczestniczących państw członkowskich.
2. Każdego roku po konsultacji z EBC [Europejskim Bankiem Centralnym] lub właściwym organem krajowym oraz w ścisłej współpracy z krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Jednolita Rada [SRB] oblicza wysokość indywidualnych składek w celu zapewnienia, aby składki należne od wszystkich instytucji, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności na terytorium wszystkich uczestniczących państw członkowskich, nie przekraczały 12,5% poziomu docelowego.

Każdego roku podstawą obliczania wysokości składek od poszczególnych instytucji jest:

- a) składka ryczałtowa, czyli proporcjonalna, w oparciu o kwotę zobowiązań instytucji, z wyłączeniem funduszy własnych i depozytów gwarantowanych, w odniesieniu do całkowitych zobowiązań, z wyłączeniem funduszy własnych i depozytów gwarantowanych, wszystkich instytucji, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności na terytorium uczestniczących państw członkowskich; oraz
- b) składka skorygowana o ryzyko, której podstawą są kryteria określone w art. 103 ust. 7 dyrektywy 2014/59/UE, przy uwzględnieniu zasady proporcjonalności i bez powodowania zakłóceń między strukturami sektora bankowego państw członkowskich.

Stosunek składki ryczałtowej do składek skorygowanych o ryzyko uwzględnia zrównoważoną dystrybucję składek w różnych rodzajach banków.

W każdym przypadku łączna kwota indywidualnych składek od wszystkich instytucji, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności na terytorium wszystkich uczestniczących państw członkowskich, obliczona zgodnie z lit. a) i b), nie przekracza w ciągu roku 12,5% poziomu docelowego.

[...]

6. Zastosowanie mają akty delegowane precyzujące pojęcie korygowania składek odpowiednio do profilu ryzyka instytucji, przyjęte przez Komisję na mocy art. 103 ust. 7 dyrektywy 2014/59/UE.

7. Rada, stanowiąc na wniosek Komisji, przyjmuje w ramach aktów delegowanych, o których mowa w ust. 6, akty wykonawcze w celu określenia warunków wykonania przepisów ust. 1, 2 i 3, w szczególności w odniesieniu do:

- a) stosowania metodyki obliczania składek indywidualnych;
- b) praktycznych warunków dotyczących przypisywania instytucjom czynników ryzyka określonych w akcie delegowanym”.

4 Rozporządzenie nr 806/2014 zostało uzupełnione, w odniesieniu do owych składek ex ante, rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) 2015/81 z dnia 19 grudnia 2014 r. określającym jednolite warunki stosowania rozporządzenia nr 806/2014 w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz SRF (Dz.U. 2015, L 15, s. 1).

5 Ponadto rozporządzenie nr 806/2014 i rozporządzenie wykonawcze 2015/81 zawierają odniesienie do niektórych przepisów zawartych w dwóch innych aktach prawnych:

- po pierwsze, w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. 2014, L 173, s. 190);
- po drugie, w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2015/63 z dnia 21 października 2014 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. 2015, L 11, s. 44).

- 6 Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB) została ustanowiona jako agencja Unii (art. 42 rozporządzenia nr 806/2014). Jej struktura obejmuje między innymi sesję plenarną i sesję wykonawczą (art. 43 ust. 5 rozporządzenia nr 806/2014). Na sesji wykonawczej SRB podejmuje wszelkie decyzje dotyczące wykonania rozporządzenia nr 806/2014, chyba że rozporządzenie to stanowi inaczej [art. 54 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 806/2014].
- 7 Decyzją z dnia 29 kwietnia 2015 r. (SRB/PS/2015/8) SRB przyjęła na sesji plenarnej regulamin SRB dotyczący sesji wykonawczej (zwany dalej „regulaminem SRB”).
- 8 Artykuł 9 ust. 1–3 regulaminu SRB stanowi, co następuje:
 - „1. Decyzje mogą być również podejmowane w drodze procedury pisemnej, chyba że co najmniej dwóch członków sesji wykonawczej, o których mowa w art. 3 ust. 1, uczestniczących w procedurze pisemnej zgłosi sprzeciw w ciągu 48 godzin od rozpoczęcia tej procedury pisemnej. W takim przypadku przedmiot zostanie włączony do porządku obrad następnej sesji wykonawczej.
 2. Procedura pisemna wymaga zwykle nie mniej niż pięciu dni roboczych na rozpatrzenie przez każdego członka sesji wykonawczej. Jeżeli konieczne jest podjęcie pilnych działań, przewodniczący może wyznaczyć krótszy termin na przyjęcie decyzji w drodze konsensusu. Zostanie wskazany powód skrócenia tego okresu.
 3. Jeżeli konsensus nie może zostać osiągnięty w drodze procedury pisemnej, przewodniczący może wszcząć zwykłą procedurę głosowania zgodnie z art. 8”.

Okoliczności powstania sporu

- 9 Skarżąca, Portigon AG, dawniej WestLB AG, jest instytucją kredytową z siedzibą w uczestniczącym państwie członkowskim.
- 10 W 2009 r. utworzono, w ramach niemieckiego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, czyli Bundesanstalt für Finanzmarktstabilisierung (federalnego urzędu ds. stabilizacji rynków finansowych, Niemcy, zwanego dalej „FMSA”), Erste Abwicklungsanstalt (pierwszą agencję ds. likwidacji, zwaną dalej „EAA”) będącą organizacyjnie i gospodarczo niezależnym podmiotem prawa publicznego o ograniczonej zdolności do czynności prawnych.
- 11 W dniu 20 grudnia 2011 r. Komisja Europejska przyjęła decyzję 2013/245/UE w sprawie pomocy państwa C 40/2009 oraz C 43/2008 w celu restrukturyzacji WestLB AG (Dz.U. 2013, L 148, s. 1).
- 12 W ramach tej restrukturyzacji część rodzajów działalności i portfela skarżącej (zwanego dalej „portfelem EAA”) została przeniesiona na rzecz EAA. Część portfela EAA została rzeczywiście przeniesiona do EAA poprzez wydzielenie. Pozostała część portfela EAA, zawierająca portfel instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, nie była przedmiotem rzeczywistego przeniesienia na rzecz EAA, lecz jedynie przeniesienia o ekonomicznym charakterze (przeniesienia syntetycznego). W tym względzie zawarto z EAA umowy w sprawie subpartycypacji w gotówce, zabezpieczenia lub przejęcia ryzyka.

Deklaracja skarżącej do celów obliczenia jej składki ex ante za rok 2016

- 13 W dniu 28 stycznia 2016 r., za pomocą aplikacji ExtraNet Deutsche Bundesbank (niemieckiego banku centralnego), skarżąca przekazała FMSA swoją deklarację do celów obliczenia składki ex ante za rok 2016.

- 14 Pismem z tego samego dnia skarżąca wyjaśniła FMSA, że w owej deklaracji całkowita wartość bilansowa według pól 2A 1 (całkowita wartość zobowiązań) i 4A 17 (całkowita wartość aktywów) nie zawiera wartości bilansowej aktywów lub zobowiązań posiadanych przez skarżącą działającą w charakterze przedstawiciela powierniczego, które wynikały z portfela instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, przeniesionych w sposób syntetyczny na rzecz EAA. W polu 4D 17, dotyczącym art. 6 ust. 8 lit. a) rozporządzenia delegowanego 2015/63, skarżąca udzieliła odpowiedzi przeczącej, że względu na to, że nie należała ona do żadnej grupy będącej przedmiotem reorganizacji w następstwie otrzymania rządowych lub porównywalnych funduszy, takiej jak mechanizm restrukturyzacji finansowania.
- 15 „W trosce o jasność, ale także w celu uniknięcia nieprzydatnych i zawyżonych oszacowań” skarżąca dołączyła do tego pisma załącznik (w formie papierowej) zawierający alternatywną wersję jej deklaracji, która „powinna być zgodna z opinią prawną FMSA”.
- 16 Pismem z dnia 3 marca 2016 r. FMSA poinformowała skarżącą, że zbadała problematyczne kwestie podniesione w piśmie skarżącej z dnia 28 stycznia 2016 r. i że „porozumiała się z SRB”. Według FMSA w polach 2A 1 i 4A 17 należało wykazać całkowitą wartość pozycji bilansowych odpowiadających rocznemu sprawozdaniu finansowemu. W odniesieniu do pola 4D 17 FMSA wskazała, że wskaźnik ryzyka wymieniony w art. 6 ust. 8 lit. a) rozporządzenia delegowanego 2015/63 ma zastosowanie również do instytucji nienależących do żadnej grupy, a w konsekwencji również do skarżącej.
- 17 Pismem z dnia 9 marca 2016 r. skarżąca poinformowała FMSA, że utrzymuje w całości swoją deklarację, o której mowa w pkt 13 powyżej.

Pierwsza zaskarżona decyzja i dotycząca jej decyzja w sprawie poboru

- 18 Decyzją z dnia 15 kwietnia 2016 r. w sprawie składek ex ante za rok 2016 na rzecz SRF (SRB/ES/SRF/2016/06) (zwaną dalej „pierwszą zaskarżoną decyzją”) SRB zdecydowała na sesji wykonawczej, zgodnie z art. 54 ust. 1 lit. b) i art. 70 ust. 2 rozporządzenia nr 806/2014, o wysokości składek ex ante każdej instytucji, w tym skarżącej, za rok 2016.
- 19 Załącznik do tej decyzji zawiera tabelę z kwotami składek ex ante wszystkich instytucji za rok 2016, jak również szereg innych rubryk, zatytułowanych między innymi „Method (EA)” [metoda (strefa euro)] oraz „Risk adjustment factor in the EA environment” (czynnik korygujący według profilu ryzyka w kontekście strefy euro).
- 20 Tego samego dnia SRB przedłożyła krajowym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (zwanym dalej „NRA”) kopię pliku zawierającego dane dotyczące instytucji znajdujących się na terytoriach objętych, odpowiednio, ich właściwością.
- 21 Decyzją w sprawie poboru z dnia 22 kwietnia 2016 r., otrzymanej w dniu 29 kwietnia 2016 r., FMSA, jako niemiecki organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia nr 806/2014, poinformowała skarżącą, że SRB przyjęła decyzję w sprawie jej składki ex ante za rok 2016 na rzecz SRF i wskazała kwotę do zapłaty (zwaną dalej „pierwszą decyzją w sprawie poboru”).

Druga zaskarżona decyzja i dotycząca jej decyzja w sprawie poboru

- 22 Decyzją z dnia 20 maja 2016 r. w sprawie korekty składek ex ante za rok 2016 na rzecz SRF, uzupełniającą pierwszą zaskarżoną decyzję (SRB/ES/SRF/2016/13) (zwaną dalej „drugą zaskarżoną decyzją”) SRB podwyższyła składkę skarżącej.

- 23 W załączniku do tej decyzji wskazano, w odniesieniu do każdej instytucji, początkowe kwoty składek ex ante za rok 2016, kwoty składek ex ante za rok 2016 „after IPS impact” [po zastosowaniu wskaźnika dotyczącego przynależności do instytucjonalnego systemu ochrony] i różnicę między tymi kwotami, a także w szczególności metodę (strefa euro) oraz czynnik korygujący według profilu ryzyka w kontekście strefy euro.
- 24 W dniu 22 maja 2016 r. SRB przekazała NRA kopię pliku zawierającego dane dotyczące instytucji znajdujących się na terytoriach objętych, odpowiednio, ich właściwością.
- 25 Pismem z tego samego dnia SRB poinformowała NRA o podstawach przyjęcia tej decyzji.
- 26 Pismem z dnia 23 maja 2016 r. FMSA poinformowała Bundesverband Öffentlicher Banken Deutschlands e.V. (federalne stowarzyszenie niemieckich banków publicznych, Niemcy) o konieczności skorygowania początkowego obliczenia składek ex ante za rok 2016 oraz powodów leżących u podstaw tej konieczności. Rzeczone stowarzyszenie przekazało owo pismo skarżącej.
- 27 W drodze decyzji z dnia 10 czerwca 2016 r. w sprawie poboru, doręczonej w dniu 13 czerwca 2016 r. (zwanej dalej „drugą decyzją w sprawie poboru”), FMSA nakazała skarżącej zapłatę kwoty podwyżki, o której mowa w pkt 22 powyżej.

Wniosek skarżącej o udzielenie dostępu do dokumentów

- 28 Pismem z dnia 22 czerwca 2016 r. skarżąca wniosła do SRB o udzielenie dostępu do następujących dokumentów:
- decyzji SRB ustanawiającej jej obowiązek wnoszenia składek;
 - decyzji SRB dotyczącej obliczania składek ex ante za rok 2016 na rzecz SRF pobieranych na jej podstawie;
 - decyzji dotyczącej zmian w obliczaniu wcześniej wskazanych składek.
- 29 Pismem z dnia 3 sierpnia 2016 r. SRB udostępniła skarżącej kopię pierwszej i drugiej zaskarżonej decyzji (zwanymi dalej razem „zaskarżonymi decyzjami”), których załączniki zostały przedstawione wyłącznie w zakresie, w jakim dotyczyły skarżącej, kopię rejestru danych dotyczących skarżącej i kopie następujących decyzji:
- wydanej podczas sesji wykonawczej w dniu 14 września 2015 r. decyzji SRB w sprawie definicji elementu „Dodatkowe wskaźniki ryzyka określone przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” (SRB/ES/SRF/2015/00);
 - wydanej podczas sesji plenarnej w dniu 30 września 2015 r. decyzji SRB w sprawie formularza deklaracji odnoszącego się do składek za rok 2016 (SRB/PS/SRF/2015/01);
 - wydanej podczas sesji plenarnej w dniu 23 października 2015 r. decyzji SRB w sprawie formularza deklaracji odnoszącego się do składek za rok 2016 (SRB/PS/SRF/2015/02);
 - wydanej podczas sesji wykonawczej w dniu 30 listopada 2015 r. decyzji SRB w sprawie wspólnych zasad obliczania składek ex ante za rok 2016 na rzecz SRF w odniesieniu do dyskretyzacji w ramach kroku 2 (SRB/ES/SRF/2015/03);

- wydanej podczas sesji wykonawczej w dniu 30 listopada 2015 r. decyzji SRB w sprawie dodatkowych gwarancji obejmujących dane udzielane w celu obliczenia składek ex ante za rok 2016 na rzecz SRF (SRB/ES/SRF/2015/04);
- wydanej podczas sesji wykonawczej w dniu 30 listopada 2015 r. decyzji SRB w sprawie wspólnych zasad obliczania składek ex ante za rok 2016 na rzecz SRF w odniesieniu do daty referencyjnej pomocy państwa (SRB/ES/SRF/2015/05);
- wydanej podczas sesji wykonawczej w dniu 24 lutego 2016 r. decyzji SRB w sprawie przetwarzania brakujących danych po dostarczeniu wszystkich ostatecznych danych (SRB/ES/SRF/2016/00/A);
- wydanej podczas sesji wykonawczej w dniu 10 marca 2016 r. decyzji SRB w sprawie poziomu docelowego SRF na rok 2016 (SRB/ES/SRF/2016/01);
- wydanej podczas sesji wykonawczej w dniu 10 marca 2016 r. decyzji SRB w sprawie odliczenia składek ex ante za rok 2015 od składek ex ante za rok 2016 (SRB/ES/SRF/2016/03);
- wydanej podczas sesji wykonawczej w dniu 6 kwietnia 2016 r. decyzji SRB w sprawie zmiany formularza deklaracji odnoszącej się do składek za rok 2016 (SRB/ES/SRF/2016/04);
- wydanej podczas sesji wykonawczej w dniu 6 kwietnia 2016 r. decyzji SRB w sprawie zmiany w przetwarzaniu brakujących danych po dostarczeniu wszystkich ostatecznych danych (SRB/ES/SRF/2016/05/A).

Postępowanie i żądania stron

- 30 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 8 lipca 2016 r. skarżąca wniosła rozpatrywaną skargę.
- 31 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 9 listopada 2016 r. Komisja wniosła o dopuszczenie jej do udziału w postępowaniu w charakterze interwenienta popierającego żądania SRB.
- 32 Postanowieniem z dnia 10 stycznia 2017 r. prezes ósmej izby Sądu uwzględnił wniosek Komisji o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.
- 33 W pierwszym ze środków organizacji postępowania, przyjętym w dniu 9 października 2017 r. na podstawie art. 89 regulaminu postępowania przed Sądem, Sąd wezwał SRB do przedstawienia kompletnej kopii zaskarżonych decyzji, w tym załączników do nich.
- 34 W piśmie z dnia 26 października 2017 r. SRB wskazała, że nie może zastosować się do środka organizacji postępowania przyjętego w dniu 9 października 2017 r., podnosząc w szczególności poufny charakter danych zawartych w załącznikach do zaskarżonych decyzji.
- 35 Postanowieniem w przedmiocie środków dowodowych z dnia 14 grudnia 2017 r. (zwanym dalej „pierwszym postanowieniem”) Sąd nakazał SRB na podstawie art. 24 akapitu pierwszego statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz art. 91 lit. b), art. 92 § 3 i art. 103 regulaminu postępowania przedłożyć wersję jawnej i poufnej kompletnej kopii zaskarżonych decyzji wraz z załącznikami.
- 36 W piśmie z dnia 15 stycznia 2018 r. SRB przedstawiła w odpowiedzi na pierwsze postanowienie wersje jawną i poufną czterech dokumentów: dwóch dokumentów odnoszących się do pierwszej zaskarżonej decyzji i dwóch dokumentów odnoszących się do drugiej zaskarżonej decyzji – odpowiednio dla każdej

z tej decyzji, po pierwsze, dwustronicowy dokument zawierający w formacie PDF zeskanowany, podpisany dokument papierowy z tekstem zaskarżonej decyzji, oraz po drugie, dokument w formacie PDF wygenerowany cyfrowo, zawierający dane liczbowe i stanowiący załącznik do odnośnej decyzji.

- 37 W związku z odpowiedzią SRB na pierwsze postanowienie Sąd przyjął w dniu 12 marca 2018 r. drugi środek organizacji postępowania i zwrócił się do SRB, po pierwsze, o wyjaśnienie, jaki format miały załączniki w chwili wydania zaskarżonych decyzji, po drugie, gdyby załączniki te zostały przedstawione w formacie cyfrowym, o wyjaśnienie i dostarczenie wszystkich technicznych elementów uwierzytelnienia niezbędnych do wykazania, że wygenerowane dane cyfrowe przedstawione Sądowi w formacie PDF odpowiadają temu, co zostało rzeczywiście przedstawione do podpisu i przyjęte przez SRB na sesji wykonawczej podczas posiedzeń w dniach 15 kwietnia i 20 maja 2016 r., a także, po trzecie, o przedstawienie uwag dotyczących kwestii zaistnienia, z prawnego punktu widzenia, zaskarżonych decyzji oraz kwestii poszanowania istotnych wymogów proceduralnych.
- 38 W piśmie z dnia 27 marca 2018 r. SRB odpowiedziała na drugi środek organizacji postępowania. W odniesieniu do drugiego żądania, o którym mowa w pkt 37 powyżej, SRB wskazała, że nie może się do niego zastosować ze względu na poufność niektórych dokumentów, które powinna przedstawić, i wniosła o przyjęcie środka dowodowego.
- 39 W dniu 2 maja 2018 r. Sąd przyjął nowe postanowienie w sprawie środków dowodowych, nakazujące SRB zastosowanie się do drugiego żądania zawartego w środku organizacji postępowania z dnia 12 marca 2018 r. (zwane dalej „drugim postanowieniem”).
- 40 Pismem z dnia 18 maja 2018 r., sprostowanym w dniu 29 czerwca 2018 r., SRB zastosowała się do drugiego postanowienia i przedstawiła, w wersjach poufnej i jawnej, dokument zatytułowany „Techniczne informacje dotyczące identyfikacji”, tekst czterech wiadomości e-mail SRB z dnia 13 kwietnia 2016 r., godz. 17.41, z dnia 15 kwietnia 2016 r., godz. 19.04 i 20.06 oraz z dnia 19 maja 2016 r., godz. 21.25, a także dostarczyła klucz USB zawierający plik w formacie XLSX i dwa pliki w formacie TXT.
- 41 Postanowieniem z dnia 11 lipca 2018 r., po przeprowadzeniu badania przewidzianego w art. 103 § 1 regulaminu postępowania, Sąd usunął z akt poufne wersje dokumentów przedstawionych przez SRB w odpowiedzi na pierwsze i drugie postanowienie, z wyjątkiem zapisanych na nośnikach USB plików w formacie TXT przedstawionych przez SRB w dniu 18 maja 2018 r. i niezawierających żadnych informacji poufnych, które to pliki zostały złożone do akt w formie papierowej.
- 42 W dniu 11 lipca 2018 r., w drodze trzeciego środka organizacji postępowania przyjętego na podstawie art. 89 regulaminu postępowania, Sąd wezwał skarżącą i Komisję do przedstawienia uwag dotyczących odpowiedzi SRB w przedmiocie środków organizacji postępowania i środków dowodowych, o których mowa w pkt 33, 35, 37 i 39 powyżej.
- 43 W dniu 12 lipca 2018 r. skarżąca podniosła nowy zarzut.
- 44 W dniach 27 i 30 lipca 2018 r. Komisja i skarżąca przedstawiły, odpowiednio, swe uwagi dotyczące odpowiedzi SRB w przedmiocie środków organizacji postępowania i środków dowodowych, o których mowa w pkt 33, 35, 37 i 39 powyżej.
- 45 Pismem z dnia 17 sierpnia 2018 r. SRB przedstawiła uwagi w przedmiocie nowego zarzutu podniesionego przez skarżącą.
- 46 Na wniosek ósmej izby Sądu Sąd postanowił – na podstawie art. 28 regulaminu postępowania – przekazać sprawę składowi powiększonemu.

- 47 W dniu 19 listopada 2018 r., w ramach czwartego środka organizacji postępowania przyjętego na podstawie art. 89 regulaminu postępowania, Sąd wezwał SRB do przedstawienia wyjaśnień, w jaki sposób uczestniczyła w dyskusji prowadzonej między FMISA a skarżącą na temat deklaracji skarżącej złożonej w celu obliczenia składki ex ante za rok 2016, i wezwał strony do udzielenia odpowiedzi na pewne pytania oraz do uściślenia w trakcie rozprawy ich stanowisk w odniesieniu do przestrzegania przez SRB obowiązku uzasadnienia zaskarżonych decyzji.
- 48 W dniach 3 i 4 grudnia 2018 r. strony zastosowały się do tego wezwania.
- 49 Postanowieniem z dnia 20 grudnia 2018 r. Sąd nakazał SRB przedstawienie, w wersji jawnej i poufnej, kopie wiadomości e-mail wymienianych między SRB i FMISA, dotyczących dyskusji między FMISA i skarżącą w temacie deklaracji skarżącej złożonej w celu obliczenia składki ex ante za rok 2016, wspomnianych w odpowiedzi SRB na pismo Sądu z dnia 19 listopada 2018 r.
- 50 W dniu 10 stycznia 2019 r. SRB zastosowała się do tego postanowienia.
- 51 Postanowieniem z dnia 24 stycznia 2019 r., po przeprowadzeniu badania przewidzianego w art. 103 § 1 regulaminu postępowania, Sąd usunął z akt poufne wersje przedstawionych przez SRB kopii wiadomości e-mail.
- 52 Skarżąca wnosi w istocie do Sądu o:
- stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji;
 - obciążenie SRB kosztami postępowania.
- 53 SRB wnosi do Sądu o:
- odrzucenie skargi jako niedopuszczalnej lub, ewentualnie, oddalenie jej jako bezzasadnej;
 - obciążenie skarżącej kosztami postępowania.
- 54 Komisja wnosi do Sądu o:
- oddalenie skargi;
 - obciążenie skarżącej kosztami postępowania.

Co do prawa

W przedmiocie dopuszczalności

- 55 Zdaniem SRB zaskarżone decyzje nie wywołują skutków prawnych względem osób trzecich, a w każdym razie nie względem skarżącej.
- 56 Zatwierdzenie wysokości składek ex ante przez SRB na sesji wykonawczej nie rodzi bowiem po stronie instytucji żadnego obowiązku, który to obowiązek powstaje jedynie wówczas gdy, właściwy NRA wyda akt prawny na podstawie prawa krajowego. Zaskarżone decyzje nie kończą zatem procedury, gdyż kończy się ona dopiero wtedy, gdy NRA otrzymują składki od instytucji objętych, odpowiednio, ich właściwością.

- 57 Podobnie obliczenie składek ex ante przez SRB nie wpływa bezpośrednio na sytuację prawną instytucji, które kwestia dotyczy bezpośrednio jedynie wtedy, gdy NRA pobierają składki.
- 58 W rezultacie do skarżącej należy zakwestionowanie decyzji FMSA w sprawie poboru przed sądami krajowymi, które mogłyby ewentualnie zwrócić się do Trybunału z pytaniami prejudycjalnymi dotyczącymi ważności lub wykładni decyzji SRB.
- 59 Nawet gdyby porównać system składek ex ante do systemu pomocy państwa, najnowsze orzecznictwo w tej dziedzinie potwierdza argument SRB, zgodnie z którym rozpatrywana skarga nie jest dopuszczalna. Trybunał uznał bowiem, że w przypadku gdy decyzja dotycząca pomocy państwa jest skierowana wyłącznie do danego państwa członkowskiego (czyli nie wiąże innych osób) i gdy nie określa skutków, jakie wywołuje wobec osób trzecich (skutków, które objawiają się w aktach administracyjnych), skarga o stwierdzenie nieważności takiej decyzji jest niedopuszczalna.
- 60 Skarżąca kwestionuje te argumenty.
- 61 Zgodnie z art. 263 akapit czwarty TFUE każda osoba fizyczna lub prawna może wnieść skargę na akty, których jest adresatem lub które dotyczą jej bezpośrednio i indywidualnie, oraz na akty regulacyjne, które dotyczą jej bezpośrednio i nie wymagają środków wykonawczych.
- 62 Sąd podkreślił, że art. 263 akapit czwarty TFUE ogranicza możliwość wniesienia skargi o stwierdzenie nieważności przez osobę fizyczną lub prawną do trzech kategorii aktów, a mianowicie, po pierwsze, aktów, których osoba ta jest adresatem; po drugie, aktów, których nie jest ona adresatem, lecz które dotyczą jej bezpośrednio i indywidualnie; oraz po trzecie, aktów regulacyjnych, których nie jest adresatem, lecz które dotyczą jej bezpośrednio i nie wymagają środków wykonawczych (zob. postanowienie z dnia 10 grudnia 2013 r., von Storch i in./EBC, T-492/12, niepublikowane, EU:T:2013:702, pkt 29 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 63 W odniesieniu do przesłanki przewidzianej w art. 263 akapit pierwszy TFUE z utrwalonego orzecznictwa wynika, że akty lub decyzje, które mogą być przedmiotem skargi o stwierdzenie nieważności, stanowią jedynie te środki, które wywołują wiążące skutki prawne mogące mieć wpływ na interesy strony skarżącej poprzez spowodowanie istotnej zmiany jej sytuacji prawnej (zob. postanowienie z dnia 21 kwietnia 2016 r., Borde i Carbonium/Komisja, C-279/15 P, niepublikowane, EU:C:2016:297, pkt 37 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 64 Ponadto w przypadku aktów bądź decyzji, których wydanie następuje w kilku etapach, w szczególności po zakończeniu postępowania wewnętrznego, aktami podlegającymi zaskarżeniu są jedynie te akty, które w sposób definitywny określają stanowisko instytucji po zakończeniu owego postępowania, z wyłączeniem aktów tymczasowych, które służą jedynie przygotowaniu wydania ostatecznej decyzji (zob. postanowienie z dnia 9 marca 2016 r., Port autonome du Centre et de l'Ouest i in./Komisja, T-438/15, EU:T:2016:142, pkt 20 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 65 Co więcej, z orzecznictwa wynika, że w sytuacji gdy skarga o stwierdzenie nieważności zostaje złożona przez nieuprzywilejowaną stronę skarżącą na akt, który nie jest do niej skierowany, wymóg, aby wiążące skutki prawne zaskarżanego aktu były tego rodzaju, że mogą wpłynąć na interes strony skarżącej w taki sposób, iż zmienią w określony sposób jej sytuację prawną, pokrywa się z wymogami określonymi w art. 263 akapit czwarty TFUE (zob. postanowienie z dnia 6 marca 2014 r., Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development/Komisja, C-248/12 P, niepublikowane, EU:C:2014:137, pkt 33 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 66 W tym względzie z jednej strony, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, osoba fizyczna lub prawna, która nie jest adresatem decyzji, może utrzymywać, że decyzja ta dotyczy jej indywidualnie, tylko wtedy, gdy decyzja ta ma wpływ na sytuację tej osoby ze względu na szczególne dla niej cechy charakterystyczne lub na sytuację faktyczną, która odróżnia ją od wszelkich innych osób i w związku

z tym indywidualizuje w sposób podobny jak adresata decyzji (wyroki: z dnia 15 lipca 1963 r., Plaumann/Komisja, 25/62, EU:C:1963:17, s. 223; z dnia 2 kwietnia 1998 r., Greenpeace Council i in./Komisja, C-321/95 P, EU:C:1998:153, pkt 7, 28).

- 67 Z drugiej strony zgodnie z utrwalonym orzecnictwem warunek polegający na tym, iż zaskarżona decyzja musi dotyczyć osoby fizycznej lub prawnej bezpośrednio, wymaga, aby zaskarżony akt oddziaływał na sytuację prawną jednostki bezpośrednio i nie pozostawiał żadnej swobody oceny swoim adresatom, których obowiązkiem jest go wykonać, co ma mieć charakter czysto automatyczny i wynikać z samego tego przewidzianego w prawie Unii uregulowania, bez stosowania żadnych norm pośrednich (zob. wyrok z dnia 22 marca 2007 r., Regione Siciliana/Komisja, C-15/06 P, EU:C:2007:183, pkt 31 i przytoczone orzecznictwo).
- 68 Z orzecznictwa wynika w sposób jasny, że nawet jeśli zaskarżony akt, w celu wywarcia wpływu na sytuację prawną jednostek, oznacza w sposób konieczny przyjęcie środków wykonawczych, warunek bezpośredniego oddziaływania jest jednak uważany za spełniony, jeżeli akt ten nakłada obowiązki na adresata w celu jego wykonania i jeżeli ten adresat jest automatycznie zobowiązany do przyjęcia środków zmieniających sytuację prawną strony skarżącej (zob. podobnie wyrok z dnia 7 lipca 2015 r., Federcoopesca i in./Komisja, T-312/14, EU:T:2015:472, pkt 38 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 69 Jak bowiem przypomniiał rzecznik generalny M. Wathelet w opinii w sprawie Stichting Woonpunt i in./Komisja (C-132/12 P, EU:C:2013:335, pkt 68 i przytoczone tam orzecznictwo), brak zakresu swobody działania państw członkowskich prowadzi do eliminacji wyraźnego braku bezpośredniego związku między aktem Unii i osobą zainteresowaną. Innymi słowy – w celu uniemożliwienia bezpośredniego oddziaływania zakres uznania autora aktu pośredniego mającego na celu wykonanie aktu Unii nie może być czysto formalny. Powinien on być źródłem oddziaływania prawnego wobec skarżącego.
- 70 W niniejszym przypadku, po pierwsze, z obowiązujących przepisów, a w szczególności z art. 54 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 806/2014 i art. 70 ust. 2 tego samego rozporządzenia wynika, że zarówno konkretnym podmiotem obliczającym składki indywidualne, jak i podmiotem, który wydał decyzję zatwierdzającą te składki, jest SRB. Okoliczność, że istnieje współpraca między SRB a NRA, nie zmienia tego stwierdzenia (postanowienie z dnia 19 listopada 2018 r., Iccrea Banca/Komisja i SRB, T-494/17, EU:T:2018:804, pkt 27).
- 71 Jedynie bowiem SRB ma kompetencję do obliczania „po konsultacji z EBC lub właściwym organem krajowym oraz w ścisłej współpracy z [NRA]” składek ex ante instytucji (art. 70 ust. 2 rozporządzenia nr 806/2014). Ponadto NRA mają wynikający z prawa Unii obowiązek pobierania wskazanych składek ustalonych decyzją SRB (art. 67 ust. 4 rozporządzenia nr 806/2014).
- 72 Decyzje SRB ustalające, zgodnie z art. 70 ust. 2 rozporządzenia nr 806/2014, składki ex ante mają zatem charakter ostateczny.
- 73 W konsekwencji nie można zaskarżonych decyzji uznać za środki czysto przygotowawcze lub pośrednie, jako że po zakończeniu postępowania ostatecznie określają pozycję SRB w odniesieniu do składek.
- 74 Po drugie, należy zauważyć, że niezależnie od różnic terminologicznych między wersjami językowymi art. 5 rozporządzenia wykonawczego 2015/81 organami, do których zwraca się SRB, będąca autorem decyzji ustalającej składki ex ante, są NRA, a nie instytucje. W wykonaniu właściwych przepisów NRA są w istocie jedynymi podmiotami, do których podmiot wydający sporną decyzję jest zobowiązany ją przesłać, a zatem w ostatecznym rozrachunku adresatami tej decyzji w rozumieniu art. 263 akapit czwarty TFUE (postanowienie z dnia 19 listopada 2018 r., Iccrea Banca/Komisja i SRB, T-494/17, EU:T:2018:804, pkt 28).

- 75 Stwierdzenie, że NRA mają status adresatów decyzji SRB w rozumieniu art. 263 akapit czwarty TFUE, potwierdza ponadto fakt, że w systemie ustanowionym rozporządzeniem nr 806/2014 i zgodnie z art. 67 ust. 4 tego rozporządzenia są one zobowiązane do poboru od instytucji indywidualnych składek ustanowionych przez SRB (postanowienie z dnia 19 listopada 2018 r., Iccrea Banca/Komisja i SRB, T-494/17, EU:T:2018:804, pkt 29).
- 76 O ile instytucje nie są zatem adresatami zaskarżonych decyzji, o tyle decyzje te dotyczą ich indywidualnie i bezpośrednio, w zakresie, w jakim odnoszą się one do nich ze względu na pewne szczególne dla nich cechy lub sytuację faktyczną, która odróżnia je od wszelkich innych osób i w związku z tym indywidualizuje w sposób podobny jak adresata decyzji, oraz w zakresie, w jakim wywołują bezpośrednie skutki dla ich sytuacji prawnej i nie pozostawiają żadnego zakresu uznania adresatom tego środka, których obowiązkiem jest go wykonać.
- 77 W tym względzie, po pierwsze, zaskarżone decyzje wymieniają nazwy każdej z instytucji i ustalają lub, w przypadku drugiej zaskarżonej decyzji, dostosowują wysokość ich indywidualnych składek. Wynika z tego, że zaskarżone decyzje dotyczą indywidualnie instytucji, w tym skarżącej.
- 78 Po drugie, jeśli chodzi o bezpośrednie oddziaływanie, należy wskazać, że NRA, które są odpowiedzialne za wykonanie zaskarżonych decyzji, nie dysponują żadnym zakresem uznania w odniesieniu do kwot indywidualnych składek określonych w tych decyzjach. W szczególności NRA nie mogą zmieniać tych kwot i są zobowiązane do pobrania ich od danych instytucji.
- 79 Ponadto, jeśli chodzi o dokonane przez SRB odniesienie do umowy międzyrządowej w celu zakwestionowania bezpośredniego oddziaływania na skarżącą, należy wskazać, że umowa ta nie dotyczy poboru przez NRA składek ex ante od instytucji za rok 2016, lecz jedynie przekazania tych składek na rzecz SRF.
- 80 Jak bowiem wynika z przepisów rozporządzenia nr 806/2014 (zob. motyw 20 i art. 67 ust. 4 tego rozporządzenia) oraz umowy międzyrządowej [zob. motyw 7, art. 1 lit. a) i art. 3 umowy międzyrządowej], pobieranie składek odbywa się na mocy prawa Unii (czyli dyrektywy 2014/59 i rozporządzenia nr 806/2014), natomiast przekazywanie tych składek na rzecz SRF odbywa się na mocy umowy międzyrządowej.
- 81 Tak więc nawet jeśli prawny obowiązek instytucji dotyczący opłacenia kwot należnych z tytułu ich składek ex ante na rachunki wskazane przez NRA wymaga przyjęcia przez te organy aktów krajowych, faktem pozostaje, że decyzje SRB ustalające wysokość indywidualnych składek instytucji dotyczą ich bezpośrednio.
- 82 Z powyższego wynika, że zaskarżone decyzje dotyczą skarżącej indywidualnie i bezpośrednio.
- 83 W świetle powyższych rozważań należy oddalić podniesiony przez SRB zarzut zmierzający do odrzucenia przez Sąd skargi jako niedopuszczalnej.

Co do istoty

- 84 Na poparcie skargi skarżąca wysunęła osiem zarzutów. Tytułem głównym podnosi ona w istocie, że SRB powinna była wyłączyć obowiązek uiszczenia składki ex ante (pierwszy i drugi zarzut). Pomocniczo skarżąca twierdzi, że w każdym wypadku SRB powinna była, po pierwsze, wyłączyć portfel instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, o którym to portfelu mowa w pkt 12 powyżej, ze zobowiązań przyjętych na poczet składek (zarzut trzeci), po drugie, wziąć pod uwagę wartość netto, a nie wartość brutto jej umów o instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym (zarzut czwarty), i po trzecie,

uznać, że nie jest ona restrukturyzowaną instytucją (zarzut piąty). Ponadto skarżąca podnosi naruszenie przez SRB prawa do bycia wysłuchanym (zarzut szósty), obowiązku uzasadnienia (zarzut siódmy) oraz przepisów proceduralnych (nowy zarzut).

85 W niniejszej sprawie Sąd uznał za stosowne zbadanie najpierw kwestii uwierzytelnienia zaskarżonych decyzji, którego celem jest zapewnienie pewności prawnej poprzez utrwalenie tekstu przyjętego przez podmiot wydający akt i które stanowi istotny wymóg proceduralny (zob. podobnie wyroki: z dnia 15 czerwca 1994 r., Komisja/BASF i in., C-137/92 P, EU:C:1994:247, pkt 75, 76; z dnia 6 kwietnia 2000 r., Komisja/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, pkt 40, 41), którego naruszenie jest bezwzględnie przeszkodą procesową, którą sąd Unii powinien zbadać z urzędu (zob. podobnie wyrok z dnia 13 grudnia 2013 r., Węgry/Komisja, T-240/10, EU:T:2013:645, pkt 70 i przytoczone tam orzecznictwo).

W przedmiocie uwierzytelnienia zaskarżonych decyzji

86 Należy przypomnieć, że Trybunał orzekł, iż z uwagi na to, że element intelektualny i element formalny stanowią nierozdzielalną całość, sformułowanie danego aktu w formie pisemnej jest niezbędnym wyrazem woli organu, który ją przyjmuje (wyroki: z dnia 15 czerwca 1994 r., Komisja/BASF i in., C-137/92 P, EU:C:1994:247, pkt 70; z dnia 6 kwietnia 2000 r., Komisja/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, pkt 38).

87 Trybunał orzekł również, że naruszenie istotnego wymogu proceduralnego ma miejsce już w braku uwierzytelnienia aktu, bez konieczności wykazania dodatkowo, że akt jest dotknięty inną wadą lub że brak uwierzytelnienia wyrządził szkodę osobie powołującej się ten brak (wyrok z dnia 6 kwietnia 2000 r., Komisja/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, pkt 42).

88 Kontrola poszanowania formalności uwierzytelnienia i tym samym pewności aktu jest warunkiem wstępnym wszelkiej innej kontroli, takiej jak kontrola kompetencji podmiotu wydającego akt, poszanowania zasady kolegialności lub poszanowania obowiązku uzasadnienia aktów (wyrok z dnia 6 kwietnia 2000 r., Komisja/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, pkt 46).

89 Jeżeli sędzia Unii stwierdzi podczas badania przedstawionego mu aktu, że nie został on prawidłowo uwierzytelniony, do niego należy podniesienie z urzędu zarzutu dotyczącego naruszenia istotnego wymogu proceduralnego polegającego na braku prawidłowego uwierzytelnienia i w konsekwencji stwierdzenie nieważności aktu dotkniętego taką wadą (wyrok z dnia 6 kwietnia 2000 r., Komisja/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, pkt 51).

90 W tym względzie nie ma znaczenia, że brak uwierzytelnienia nie spowodował szkody dla którejś ze stron sporu. Uwierzytelnienie aktów stanowi bowiem istotny wymóg proceduralny w rozumieniu art. 263 TFUE, zasadniczy dla pewności prawa, którego naruszenie prowadzi do stwierdzenia nieważności wadliwego aktu, bez konieczności wykazania istnienia takiej szkody (wyrok z dnia 6 kwietnia 2000 r., Komisja/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, pkt 52; zob. również podobnie wyrok z dnia 8 września 2016 r., Goldfish i in./Komisja, T-54/14, EU:T:2016:455, pkt 47).

91 W niniejszej sprawie, w odpowiedzi na pierwsze postanowienie zobowiązujące SRB do przedstawienia pełnej kopii oryginału zaskarżonych decyzji, w tym jedynych załączników do nich, SRB przedłożyła w dniu 15 stycznia 2018 r., dla każdej z tych decyzji, dwustronicowy dokument zawierający w formacie PDF zeskanowany, podpisany dokument papierowy z tekstem odnośnej decyzji, który pozwalał na przyjęcie, że strony te były rzeczywiście kopiami oryginału, czyli kopiami dokumentu formalnie przedstawionego do podpisu i przyjętego przez SRB na sesji wykonawczej. SRB nie przedstawiła żadnych kopii oryginału załączników do zaskarżonych decyzji, a jedynie, dla każdej z tych decyzji, wygenerowany cyfrowo dokument w formacie PDF, zawierający dane liczbowe, bez elementów gwarantujących jego autentyczność.

- 92 W ramach drugiego środka organizacji postępowania, a następnie w drugim postanowieniu Sąd zwrócił się do SRB o wyjaśnienie, jaki format miały załączniki w chwili wydania zaskarżonych decyzji, oraz gdyby załączniki te zostały przedstawione w formacie cyfrowym – o wyjaśnienie i dostarczenie wszystkich technicznych elementów uwierzytelnienia niezbędnych do wykazania, że przedstawione Sądowi dokumenty wygenerowane w formacie PDF odpowiadają temu, co zostało rzeczywiście przedstawione do podpisu i przyjęte przez SRB na sesji wykonawczej podczas posiedzeń w dniu 15 kwietnia 2016 r. i w dniu 20 maja 2016 r. Sąd zwrócił się również do SRB o przedstawienie uwag w kwestii zaistnienia z prawnego punktu widzenia zaskarżonych decyzji oraz w kwestii poszanowania istotnych wymogów proceduralnych.
- 93 W udzielonych w dniach 27 marca i 18 maja 2018 r. odpowiedziach na drugi środek organizacji postępowania i na drugie postanowienie SRB po raz pierwszy podniosła, że zaskarżone decyzje zostały wydane nie na posiedzeniach członków sesji wykonawczej SRB, lecz w drodze procedury pisemnej, w formie elektronicznej, zgodnie z art. 7 ust. 5 regulaminu SRB – wedle którego wszelka komunikacja i dokumenty istotne dla sesji wykonawczej muszą być zasadniczo przekazywane drogą elektroniczną, z poszanowaniem zasad poufności, zgodnie z art. 15 regulaminu SRB – oraz art. 9 regulaminu SRB.
- 94 W szczególności, jeśli chodzi o procedurę przyjęcia pierwszej zaskarżonej decyzji, z akt sprawy wynika, że w wiadomości e-mail z dnia 13 kwietnia 2016 r. wysłanej przez SRB do członków sesji wykonawczej o godz. 17.41, zawierającej trzy załączniki, w tym dokument w formacie PDF, zatytułowany „Memorandum2_Final results.pdf”, wystąpiono z wnioskiem o formalne zatwierdzenie składek ex ante za 2016 r. na sesji wykonawczej SRB do dnia 15 kwietnia 2016 r. do godz. 12.00.
- 95 W wiadomości e-mail z dnia 15 kwietnia 2016 r. wysłanej o godz. 19.04 SRB wskazała, że popełniono błąd w obliczeniach składek, zapowiedziała wysłanie zmienionej wersji dokumentu zatytułowanego „Memorandum 2” oraz wskazała, że o ile odbiorcy nie wyrażą sprzeciwu, udzielona już zgoda będzie rozumiana jako obejmująca również kwoty skorygowane.
- 96 Wiadomością e-mail z dnia 15 kwietnia 2016 r. wysłaną o godzinie 20.06 zapowiedziany dokument został wysłany w formacie XLSX, pod nazwą „Final results15042016.xlsx”.
- 97 W odniesieniu do procedury przyjęcia drugiej zaskarżonej decyzji SRB wyjaśnia, że w dniu 19 maja 2016 r. o godz. 21.25 wysłała wiadomość e-mail do członków sesji wykonawczej w celu rozpoczęcia procedury pisemnej, w której to wiadomości wystąpiła z wnioskiem o zatwierdzenie korekty wyników obliczeń składek ex ante za rok 2016 i do której to wiadomości załączyła plik w formacie XLSX zatytułowany „Delta”, przedstawiający wyniki skorygowanych obliczeń. Wnosiła o zatwierdzenie – „ze względu na pilny charakter sprawy” – do dnia 20 maja 2016 r. do godz. 17.00.
- 98 Wreszcie SRB stwierdziła podczas rozprawy, że dokumenty zaskarżonych decyzji zostały podpisane elektronicznie przez przewodniczącego SRB.
- 99 Należy jednak zauważyć, że SRB nie przedstawiła ani nawet nie zaproponowała przedstawienia dowodu popierającego to twierdzenie, polegającego zasadniczo na przedłożeniu dokumentów cyfrowych i certyfikatów podpisu elektronicznego gwarantujących jego autentyczność; przedstawiła natomiast dowody, które w rzeczywistości zaprzeczają temu twierdzeniu.
- 100 Otóż w odniesieniu do tekstów zaskarżonych decyzji SRB przedstawiła dokumenty PDF zawierające na ostatniej stronie obraz odręcznego podpisu, który wydaje się być umieszczony poprzez skopiowanie i wklejenie pliku graficznego, i bez certyfikatów podpisu elektronicznego.
- 101 Jeśli chodzi o załączniki do zaskarżonych decyzji, które zawierają kwoty, odpowiednio, składek oraz ich korekt i w związku z tym stanowią istotny element decyzji – one również nie zawierają podpisu elektronicznego, mimo że nie są w żaden sposób nierozzerwalnie związane z tekstem zaskarżonych decyzji.

- 102 W celu ustalenia autentyczności załączników do zaskarżonych decyzji SRB przedstawiła, w odpowiedzi na drugie postanowienie, dokumenty w formacie TXT w celu ustalenia tożsamości wartości skrótu (hash value) tych załączników z ustalonymi wartościami skrótu dla dokumentów XLSX załączonych, odpowiednio, do wiadomości e-mail z dnia 15 kwietnia 2016 r. wysłanej o godz. 20.06 i do wiadomości e-mail z dnia 19 maja 2016 r. wysłanej o godz. 21.25.
- 103 Należy jednak zauważyć, że w celu wykazania, że załączniki do zaskarżonych decyzji zostały podpisane w formie elektronicznej, jak podniosła SRB (zob. pkt 98 powyżej), organ ten powinien był przedstawić certyfikaty podpisu elektronicznego związane z tymi załącznikami, a nie dokumenty TXT zawierające wartości skrótu. Przedstawienie takich dokumentów TXT pozwala przypuszczać, że SRB nie posiadała certyfikatów podpisu elektronicznego i że w związku z tym załączniki do zaskarżonych decyzji, wbrew temu, co twierdzi, nie były podpisane elektronicznie.
- 104 Ponadto dokumenty w formacie TXT przedstawione przez SRB nie są w żaden sposób obiektywnie lub nierozzerwalnie związane z załącznikami, o których mowa.
- 105 Należy wreszcie zauważyć, tytułem uzupełnienia, że wymagane uwierzytelnienie nie jest w żadnym wypadku uwierzytelnieniem projektów przekazanych do zatwierdzenia wiadomością e-mail wysłaną w dniu 15 kwietnia 2016 r. o godz. 20.06 oraz wiadomością e-mail wysłaną w dniu 19 maja 2016 r. o godz. 21.25, lecz uwierzytelnieniem dokumentów, które miały być utworzone po tym zatwierdzeniu. Dokument jest bowiem tworzony i uwierzytelniany poprzez złożenie podpisu dopiero po zatwierdzeniu.
- 106 Z powyższych rozważań wynika, że wymóg uwierzytelnienia zaskarżonych decyzji nie został spełniony.
- 107 Oprócz tych ustaleń dotyczących braku uwierzytelnienia zaskarżonych decyzji, co samo w sobie wymaga, zgodnie z orzecznictwem przypomnianym w pkt 87–90 powyżej, stwierdzenia nieważności zaskarżonych decyzji, Sąd uważa za właściwe zbadać również, w interesie prawidłowego administrowania wymiarem sprawiedliwości, nowego zarzutu – opartego na okolicznościach faktycznych ujawnionych w toku postępowania i przedstawionego przez skarżącą zgodnie z art. 84 § 2 regulaminu postępowania – oraz zarzutu siódmego.

W przedmiocie nowego zarzutu, opartego na naruszeniu przepisów proceduralnych dotyczących przyjęcia zaskarżonych decyzji

- 108 Zdaniem skarżącej SRB przyjęła zaskarżone decyzje z naruszeniem ogólnych wymogów proceduralnych wynikających z art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 298 TFUE i ogólnych zasad prawa, a także regulaminu SRB.
- 109 Skarżąca podnosi na wstępie, że ze względu na to, iż broni ona stanowiska prawnego innego niż SRB w odniesieniu do jej obowiązku w zakresie uiszczenia składek oraz wysokości jej składki (zob. pkt 13–17 powyżej), SRB powinna była przekazać jej stanowisko członkom sesji wykonawczej. Jednakże SRB poinformowała tych członków jedynie o wynikach obliczeń składek.
- 110 Następnie – zaskarżone decyzje zostały przyjęte w terminie krótszym niż minimalny czas trwania przewidziany dla procedury pisemnej. Otóż czas trwania pierwszej procedury przyjęcia pierwszej zaskarżonej decyzji był krótszy niż 48 godzin, a członkowie sesji wykonawczej dysponowali jedynie kilkoma godzinami podczas drugiej procedury przyjęcia owej decyzji. W obu przypadkach SRB nie uzasadniła konieczności tak krótkich terminów. Druga zaskarżona decyzja również została poprzedzona bardzo krótką procedurą pisemną, trwającą mianowicie około 19 godzin. Sekretariat uzasadnił krótki termin ogólnym odniesieniem się do pilnego charakteru, co jednak nie zostało wyjaśnione. SRB naruszyła więc art. 9 ust. 1 i 2 regulaminu SRB.

- 111 Wreszcie druga procedura przyjęcia pierwszej zaskarżonej decyzji naruszyła ponadto art. 9 ust. 3 regulaminu SRB. Przepis ów wymaga jednogłośnego przyjęcia, bez uwzględniania głosów wstrzymujących się. W każdym wypadku czas trwania drugiej procedury przyjęcia pierwszej zaskarżonej decyzji był zdecydowanie za krótki. Zważywszy bowiem na zbyt późne przekazanie i niezwykle krótki termin na reakcję, sekretariat SRB nie mógł być pewny, że wszyscy członkowie sesji wykonawczej wiedzieli o decyzji lub też o konieczności czynnego wyrażenia sprzeciwu.
- 112 SRB kwestionuje te argumenty.
- 113 W pierwszej kolejności podnosi ona, że prawo do dobrej administracji nie oznacza, że członkowie organu decyzyjnego danej instytucji, organu lub jednostki organizacyjnej muszą osobiście zbadać wszystkie okoliczności faktyczne i prawne, które są w jakikolwiek sposób powiązane z daną decyzją. Takie podejście nie jest możliwe w praktyce, ponieważ zaskarżone decyzje dotyczą obliczenia składek *ex ante* dla niemalże 3800 instytucji. Co więcej, prawo do dobrej administracji obejmuje również spoczywający na administracji obowiązek podejmowania decyzji w sposób skuteczny.
- 114 W niniejszym przypadku zaskarżone decyzje zostały szczegółowo przygotowane przez odpowiedzialny dział w ramach SRB, wszyscy członkowie sesji wykonawczej SRB zostali poinformowani o metodzie, a także procedurze obliczania, oraz śledzili postępy procedury, która rozpoczęła się we wrześniu 2015 r., w tym obliczenia wysokości składek na wszystkich etapach przygotowawczych. Tym samym na etapie przyjęcia formalnej decyzji w sprawie składek nie występowały, w praktyce, kwestie będące jeszcze w toku, w przedmiocie których członkowie SRB musieliby obradować lub podejmować decyzje; dotyczy to tym bardziej samej metodyki obliczania.
- 115 Ponadto skarżąca nie spełniła całkowicie ciążącego na niej obowiązku dostarczenia informacji. Wysokość składki *ex ante* skarżącej opierała się jednak na danych, które ona sama przedłożyła, czyli danych przekazanych na późniejszym etapie i w wersji papierowej oraz, według jej twierdzeń, „zgodnie z opinią prawną FMSA”.
- 116 W drugiej kolejności SRB podkreśla, że członkowie sesji wykonawczej nie sprzeciwili się decyzji o zastosowaniu procedury pisemnej. Ponadto, zatwierdzenie wyników obliczenia stanowi formalne zakończenie długoterminowego procesu. Członkowie ci zostali należycie zaangażowani w ten proces, w związku z czym nie potrzebowali 48 godzin, a tym bardziej pięciu dni roboczych, aby zatwierdzić wyniki obliczeń.
- 117 W każdym wypadku członkowie sesji wykonawczej SRB dobrze wiedzieli o konieczności pilnego przedstawienia NRA wyników obliczeń. SRB zobowiązała się, w ramach ścisłej współpracy z NRA, do przedstawienia im tych rezultatów w połowie kwietnia 2016 r. Ponadto, na podstawie art. 3 ust. 2 umowy międzyrządowej, zebrana na poziomie krajowym kwota składek *ex ante* za rok 2016 należała przekazać na SRF do dnia 30 czerwca 2016 r.
- 118 Zdaniem SRB ta wykładnia regulaminu SRB jest też zgodna z koniecznością zapewnienia elastyczności i szybkości funkcjonowania administracji. W każdym razie podnoszonego naruszenia art. 9 ust. 1 i 2 regulaminu SRB nie można uznać za naruszenie istotnych wymogów proceduralnych w rozumieniu art. 263 ust. 2 TFUE. Przeciwnie, chodzi tu o wewnętrzne przepisy proceduralne, na które osoby trzecie nie mogą się powoływać. Ponadto jeżeli przepis proceduralny zostaje naruszony, nie uniemożliwiając jednak osiągnięcia celów realizowanych przez ów przepis, nie wynika z tego żadne naruszenie istotnych wymogów proceduralnych. W niniejszym przypadku nie było konieczności przestrzegania terminów przewidzianych w art. 9 ust. 2 i 3 regulaminu SRB, a przepisów tych nie można interpretować w taki sposób, że członkowie sesji wykonawczej SRB uczestniczący w sesji wykonawczej muszą przestrzegać minimalnego terminu, nawet jeśli termin ten nie jest konieczny do wydania decyzji.

- 119 Wreszcie, w odniesieniu do drugiej procedury przyjęcia pierwszej zaskarżonej decyzji, SRB twierdzi, że Trybunał potwierdził już, iż oparte na konsensusie wyrażenie zgody na przyjęcie danej decyzji przestaje być wiążące, gdy istnieje oczywisty sprzeciw wobec jej przyjęcia. Podobnie skarżąca nie może słusznie wnioskować z praktyki SRB w sesji wykonawczej, że konsensus zawsze wymaga aktywnego głosu. Okoliczność, że konsensus należało osiągnąć w bardzo krótkim czasie, również nie stanowi naruszenia art. 9 ust. 2 i 3 regulaminu SRB, ponieważ nawet ten krótki okres był wystarczający w okolicznościach niniejszej sprawy, w szczególności ze względu na to, że skorygowane kwoty, które zostały przekazane w wiadomości e-mail z dnia 15 kwietnia 2016 r., godz. 20.06, różniły się jedynie nieznacznie od kwot już zaakceptowanych podczas pierwszej procedury przyjęcia pierwszej zaskarżonej decyzji.
- 120 W niniejszej sprawie, jak wskazano w pkt 94 powyżej, procedura pisemna w celu przyjęcia pierwszej zaskarżonej decyzji została wszczęta wiadomością e-mail z dnia 13 kwietnia 2016 r. wysłaną o godz. 17.41, w której wyznaczono członkom sesji wykonawczej SRB termin na zatwierdzenie projektu decyzji do dnia 15 kwietnia 2016 r. do godz. 12.00, a więc termin wynoszący mniej niż dwa dni robocze, podczas gdy termin przewidziany w art. 9 ust. 2 regulaminu SRB wynosi „zwykle nie mniej niż pięć dni roboczych”. Wbrew wymogom regulaminu SRB wiadomość e-mail z dnia 13 kwietnia 2016 r. nie wskazuje żadnych względów uzasadniających skrócenie terminu. Nie wskazuje ona również art. 9 ust. 2 regulaminu SRB.
- 121 Ponadto tytułem uzupełnienia należy wskazać, że SRB nie wykazała, że podjęcie decyzji w dniu 15 kwietnia 2016 r. – a nie w dniu 20 kwietnia 2016 r., który to dzień zapewniłby poszanowanie zasad proceduralnych – było podyktowane pilną sytuacją. W tym względzie należy zauważyć, że dzień 15 kwietnia 2016 r. nie stanowi terminu przewidzianego przepisami. Owo skrócenie terminu przyjęcia decyzji stanowi pierwszą nieprawidłowość proceduralną.
- 122 Co więcej, art. 9 ust. 1 regulaminu SRB stanowi, że decyzje mogą być przyjmowane w drodze procedury pisemnej, chyba że co najmniej dwóch członków sesji wykonawczej wyrazi sprzeciw w ciągu 48 godzin po rozpoczęciu owej procedury pisemnej.
- 123 W tym względzie wydaje się, że SRB również nie spełniła wymogów regulaminu SRB, ponieważ czas trwania procedury pisemnej był o sześć godzin krótszy niż 48 godzin przewidziane na zgłoszenie sprzeciwu wobec zastosowania procedury pisemnej. Tymczasem nic nie stało na przeszkodzie – przy założeniu, że wymagane było przyjęcie decyzji w dniu 15 kwietnia 2016 r. – by wyznaczyć termin do udzielenia odpowiedzi na godzinę 18.00 tego dnia. Stanowi to drugą nieprawidłowość proceduralną.
- 124 SRB niesłusznie próbuje uzasadnić te naruszenia regulaminu SRB brakiem zastrzeżeń zgłoszonych przez członków sesji wykonawczej SRB. Wystarczy wskazać, po pierwsze, że SRB ma obowiązek stosowania przepisów regulujących jej proces decyzyjny, które dokładnie określają skrócenie terminów, pod warunkiem dochowania niektórych zasad, i po drugie, że podnoszony brak sprzeciwu nie eliminuje w żaden sposób naruszenia popełnionego ab initio, gdy SRB ustaliła termin sprzeczny z wymogami regulaminu SRB.
- 125 Ponadto podczas gdy w wiadomości e-mail z dnia 13 kwietnia 2016 r. zwrócono się do członków SRB o przekazanie formalnego zatwierdzenia pocztą elektroniczną na adres skrzynki funkcjonalnej SRB, organ ten nie przedstawił żadnej wiadomości e-mail z zatwierdzeniem. Jedynym dowodem odnoszącym się do zatwierdzenia jest oświadczenie SRB zawarte w wiadomości e-mail z piątku, 15 kwietnia 2016 r., wysłanej o godz. 19.04, że zatwierdzenie to zostało udzielone.
- 126 Co więcej, w owej wiadomości e-mail z piątku 15 kwietnia 2016 r. wysłanej o godz. 19.04, która nie została wysłana do wszystkich członków sesji wykonawczej, przynajmniej nie w pierwszej kolejności (A, członek sesji wykonawczej SRB, nie należał do adresatów tej wiadomości e-mail, została mu ona natomiast wysłana 21 minut później), SRB zgłosiła błąd w obliczaniu składek ex ante i zapowiedziała wysłanie zmienionej wersji „Memorandum 2” za pośrednictwem oddzielnej wiadomości e-mail. W wiadomości e-mail z godz. 19.04 dodano, bez podania terminu na ewentualną odpowiedź, że

w przypadku braku sprzeciwu ze strony członków sesji wykonawczej SRB zostanie uznane, że zgoda już przez nich udzielona będzie miała zastosowanie również do zmienionych kwot składek. Czyniąc to, SRB wszczęła procedurę przyjęcia decyzji poprzez brak sprzeciwu, która z pewnością nie jest nieznaną w przepisach regulaminu SRB, ale która została wszczęta w warunkach nieprawidłowych, w szczególności ze względu na brak wskazania terminu przyjęcia decyzji. Stanowi to, poza dwoma nieprawidłowościami, które zostały już stwierdzone w pkt 120–123 powyżej, trzecią nieprawidłowość proceduralną.

- 127 Następnie, tego samego dnia o godz. 20.06, SRB wysłała oddzielną wiadomość e-mail z załączonym dokumentem XLSX, zatytułowanym „Final results15042016.xlsx”. Również w tym przypadku wiadomość ta nie została wysłana do A. Ta ostatnia okoliczność stanowi czwartą nieprawidłowość proceduralną.
- 128 Ponadto z daty wydania pierwszej zaskarżonej decyzji (w dniu 15 kwietnia 2016 r.) wynika, że chociaż w wiadomości e-mail z dnia 15 kwietnia 2016 r. wysłanej o godz. 19.04 nie wskazano żadnego terminu, konsensus został uznany za osiągnięty tego samego dnia, a więc, jak należy przyjąć, o północy. Prawdą jest, że SRB wyraziła w swojej wiadomości e-mail z dnia 13 kwietnia 2016 r. (załączonej do wiadomości e-mail z dnia 15 kwietnia 2016 r. wysłanej o godz. 19.04) zamiar przyjęcia decyzji w dniu 15 kwietnia. Jednakże nawet jeśli informacja ta wskazywała w sposób wystarczający, że wszelkie zastrzeżenia musiały zostać zgłoszone przed północą dnia 15 kwietnia 2016 r., to jednak w niniejszej sprawie w piątkowy wieczór o godz. 19.04 wdrożono procedurę zatwierdzenia poprzez konsensus, by zakończyć ją tego samego wieczoru o północy. Okoliczności te pogłębiają skutki trzeciej nieprawidłowości proceduralnej, stwierdzonej w pkt 126 powyżej.
- 129 Prawidłowość procedury konsensusu pozostaje niewykazana tym bardziej, że poza brakiem wysłania wiadomości e-mail z godz. 20.06 do A (zob. pkt 127 powyżej), co samo w sobie stanowi wadę procedury, SRB nie udowodniła, że pozostali członkowie sesji wykonawczej SRB wiedzieli o wysłaniu tej wiadomości z godz. 20.06 (względnie nawet wiadomości e-mail z godz. 19.04) lub o jej treści. SRB przedstawiła pewne dowody weryfikacji w celu wykazania, że poczta z godz. 19.04 i 20.06 dotarła do skrzynek pocztowych odbiorców. Jednakże, niezależnie od faktu, że weryfikacja ta, przeprowadzona w drodze sondażu, nie dotyczy wszystkich członków sesji wykonawczej SRB, nie dowodzi ona w żaden sposób, że członkowie sesji wykonawczej SRB rzeczywiście wiedzieli choćby o wysłaniu tych wiadomości e-mail przed północą tego samego wieczoru.
- 130 Biorąc pod uwagę sam charakter procedury konsensusu, która polega na wywnioskowaniu zatwierdzenia z braku sprzeciwu, procedura taka wymaga w sposób konieczny i co najmniej, aby przed przyjęciem decyzji wykazano, że osoby uczestniczące w procedurze zatwierdzenia przez konsensus zostały poinformowane o tej procedurze i były w stanie przeanalizować projekt przedłożony im do zatwierdzenia. W niniejszej sprawie pierwsza zaskarżona decyzja została przyjęta – mając na uwadze zarówno wskazania zawarte w jej tekście, jak i okoliczność wysłania plików z danymi dotyczącymi owej decyzji tego samego dnia do NRA (zob. pkt 20 powyżej) – nie później niż w dniu 15 kwietnia 2016 r. o północy. Jednakże dowód, że przed północą ustalono, że członkowie sesji wykonawczej SRB mogli dowiedzieć się o zmienionym projekcie decyzji lub choćby o istnieniu wiadomości e-mail z godz. 19.04 i 20.06, nie został dostarczony przez SRB.
- 131 Ponadto, tytułem uwagi dodatkowej, należy zauważyć, że podczas gdy załącznik do pierwszej zaskarżonej decyzji przedłożony do zatwierdzenia w dniu 13 kwietnia 2016 r. był dokumentem cyfrowym w formacie PDF (zob. pkt 94 i 120 powyżej), załącznik zaproponowany do zatwierdzenia wieczorem w dniu 15 kwietnia 2016 r. był dokumentem cyfrowym w formacie XLSX (zob. pkt 96 i 127 powyżej).
- 132 W związku z tym należy zauważyć, że gdyby nie wystąpił błąd, o którym mowa w wiadomościach e-mail z dnia 15 kwietnia 2016 r. z godzin wieczornych (zob. pkt 95 powyżej), wówczas pierwsza zaskarżona decyzja zawierałaby, jako załącznik, dokument cyfrowy w formacie PDF, a nie plik XLSX.

- 133 Sąd może jedynie stwierdzić w odniesieniu do tej różnicy, że SRB, chociaż powinna dbać o jedność i formalną spójność dokumentów przedłożonych do zatwierdzenia, a następnie przyjętych, zmieniła formaty elektroniczne. Ta niedokładność ma konsekwencje wykraczające poza czysto proceduralny charakter, ponieważ elementy przekazane poprzez plik PDF nie zawierają żadnych szczegółów dotyczących komórek obliczeniowych pliku XLSX oraz ponieważ taki plik PDF zawiera, przynajmniej w tym przypadku, wartości zaokrąglone, w przeciwieństwie do pliku XLSX. Zatem w odniesieniu do jedyne go czynnika korygującego według profilu ryzyka w pierwszej zaskarżonej decyzji, a mianowicie czynnika dotyczącego kontekstu europejskiego, z elementów zawartych w odpowiedziach SRB wynika, że wartość podana w pierwszej zaskarżonej decyzji, przedstawiona w odpowiedzi na pierwsze postanowienie, czyli w pliku PDF, nie jest dokładną wartością zawartą w pliku XLSX – który przedstawia czternaście miejsc po przecinku – lecz zaokrągleniem do dwóch miejsc po przecinku, które nie może zostać wykorzystane do weryfikacji obliczenia składki.
- 134 Z powyższych rozważań wynika, że nawet niezależnie od stwierdzonego w pkt 106 powyżej braku uwierzytelnienia, który prowadzi do stwierdzenia nieważności zaskarżonych decyzji, procedura przyjęcia pierwszej zaskarżonej decyzji została przeprowadzona z oczywistym pominięciem wymogów proceduralnych związanych z zatwierdzeniem tej decyzji przez członków sesji wykonawczej SRB i uzyskaniem tego zatwierdzenia.
- 135 W tym względzie należy zauważyć, że fakt, iż osoby fizyczne lub prawne nie mogą powoływać się na naruszenie przepisów, których celem nie jest zapewnienie ochrony jednostek, ale które mają na celu zorganizowanie wewnętrznego funkcjonowania służb w interesie dobrej administracji (zob. podobnie wyrok z dnia 7 maja 1991 r. w sprawie Nakajima/Rada, C-69/89, EU:C:1991:186, pkt 49, 50), nie oznacza jednak, że jednostka nigdy nie może skutecznie powoływać się na naruszenie zasady rządzącej procesem decyzyjnym prowadzącym do przyjęcia aktu Unii. Należy bowiem dokonać rozróżnienia między przepisami regulującymi procedury wewnętrzne instytucji, na których naruszenie nie mogą powołać się osoby fizyczne i prawne, ponieważ przepisy te dotyczą jedynie wewnętrznych procedur operacyjnych instytucji, które nie mogą mieć wpływu na sytuację prawną tych osób, a przepisami, na których naruszenie można się powołać, ponieważ tworzą one prawa i przyczyniają się do zapewnienia tym osobom pewności prawa (wyrok z dnia 17 lutego 2011 r., Zhejiang Xinshiji Foods i Hubei Xinshiji Foods/Rada, T-122/09, niepublikowany, EU:T:2011:46, pkt 103).
- 136 W niniejszej sprawie analiza przebiegu procedury przyjęcia pierwszej zaskarżonej decyzji wykazuje dużą liczbę naruszeń przepisów dotyczących organizacji pisemnej procedury elektronicznej dotyczącej przyjęcia decyzji. Chociaż art. 9 regulaminu SRB nie przewiduje tego w sposób wyraźny, nie ulega wątpliwości, że każda procedura pisemna wymaga w sposób konieczny przesłania projektu decyzji do wszystkich członków organu decyzyjnego, którego dotyczy ta procedura. Jako że w niniejszym przypadku chodzi konkretnie o procedurę przyjęcia decyzji w drodze konsensusu (zob. pkt 126–130 powyżej), decyzja nie może zostać wydana bez wykazania przynajmniej, że wszyscy członkowie organu mogli zapoznać się uprzednio z projektem decyzji. Wreszcie procedura ta wymaga wskazania terminu umożliwiającego członkom tego organu na zajęcie stanowiska w sprawie projektu.
- 137 Otóż owe przepisy proceduralne, których celem jest zapewnienie poszanowania istotnych wymogów proceduralnych nieodłącznie związanych z każdą pisemną procedurą elektroniczną oraz z każdą procedurą przyjęcia decyzji w drodze konsensusu, zostały w niniejszej sprawie naruszone. Naruszenia te mają bezpośredni wpływ na pewność prawa, ponieważ skutkują przyjęciem decyzji, co do której nie stwierdzono, czy została zatwierdzona przez właściwy organ, a nawet czy wszyscy członkowie tego organu wcześniej się z nią zaznajomili.
- 138 Brak dochowania takich przepisów proceduralnych niezbędnych do wyrażenia zgody stanowi naruszenie istotnych wymogów proceduralnych, które sędzia Unii może zbadać z urzędu (wyroki: z dnia 24 czerwca 2015 r., Hiszpania/Komisja, C-263/13 P, EU:C:2015:415, pkt 56; z dnia 20 września 2017 r., Tilly-Sabco/Komisja, C-183/16 P, EU:C:2017:704, pkt 116).

- 139 Wreszcie jeśli chodzi o drugą zaskarżoną decyzję, należy zauważyć, że nie zastępuje ona pierwszej zaskarżonej decyzji, która ustaliła kwoty składek, lecz jedynie koryguje te kwoty w ograniczonym zakresie technicznym. Stwierdzenie nieważności pierwszej zaskarżonej decyzji pociąga za sobą w sposób konieczny stwierdzenie nieważności drugiej zaskarżonej decyzji.
- 140 Ze wszystkich powyższych rozważań – bez konieczności wypowiedzania się co do pozostałych argumentów skarżącej – wynika, że należy stwierdzić nieważność zaskarżonych decyzji również ze względu na naruszenie przepisów proceduralnych dotyczących ich przyjęcia.

W przedmiocie zarzutu siódmego, dotyczącego naruszenia obowiązku uzasadnienia

- 141 Skarżąca przypomina, że zgodnie z orzecznictwem wymóg uzasadnienia należy oceniać w odniesieniu do interesu, jaki w uzyskaniu wyjaśnień mogą mieć adresaci aktu lub inne osoby, których dotyczy on bezpośrednio i indywidualnie.
- 142 Tymczasem, zdaniem skarżącej, ani uzasadnienia zawartego w zaskarżonych decyzjach, ani uzasadnienia zawartego w decyzjach w sprawie poboru nie można uznać za wystarczające.
- 143 Po pierwsze, uzasadnienia te nie pozwalają na ustalenie, czy SRB oparła się na jej deklaracji elektronicznej (skorygowanej) lub na jej pisemnej deklaracji, jaka suma całkowitej wartości bilansowej (skorygowana o instrumenty pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym lub nieskorygowana) została włączona do obliczenia wysokości składek i czy obliczenie dokonane w zaskarżonych decyzjach jest oparte na wartości brutto, czy na wartości netto umów o instrumentach pochodnych.
- 144 Po drugie, załącznik 2 do pierwszej decyzji w sprawie poboru odnosi się wyłącznie do składek za rok 2015. O ile załącznik 1 do pierwszej decyzji w sprawie poboru dotyczył składek za rok 2016, o tyle wskazywał on jednak jedynie wynik obliczenia, z wyłączeniem jego parametrów. Ani zaskarżone decyzje, ani decyzje w sprawie poboru nie przedstawiają wyraźnie etapów obliczeń ani klasyfikacji zastosowanych wobec skarżącej. Nie przedstawiają one w rzeczywistości obliczenia składki wskazującego wartości zadeklarowane przez skarżącą (takie jak wartość całkowita zobowiązań, fundusze własne, depozyty gwarantowane, zobowiązania wynikające z wszystkich umów o instrumentach pochodnych itp.). Dla skarżącej nie jest również możliwe ustalenie, w jakim zakresie oceny dokonane przez SRB odbiegały od danych wskazanych w deklaracji pisemnej. W tym względzie skarżąca przypomina, że przedstawiła dwa formularze deklaracji, z których, zgodnie z jej prawnym stanowiskiem, jedynie jeden powinien być zostać wykorzystany.
- 145 Również zawarte w zaskarżonych decyzjach odesłanie do ich podstaw pranych nie może zniwelować braku uzasadnienia. Po pierwsze, zaskarżone decyzje cytują jedynie art. 70 ust. 2 rozporządzenia nr 806/2014, nie odnosząc się do dyrektywy 2014/59 ani do rozporządzenia delegowanego 2015/63, pomimo ich decydującego charakteru dla obliczania składki. Po drugie, odesłanie do podstaw prawnych, nawet gdyby było wyczerpujące, nie jest wystarczające w niniejszej sprawie. Wymóg uzasadnienia jest tym bardziej rygorystyczny, że kontekst prawny przyjętej decyzji jest nieznany, a podjęty środek jest kwestionowany przez zainteresowane strony.
- 146 Skarżąca przyznaje, że obliczenie składek ex ante ma złożony charakter. Niemniej ów złożony charakter wymaga właśnie, aby podmioty uiszczające składki były w stanie zweryfikować, czy SRB przeprowadziła prawnie zasadne obliczenie składek. Co więcej, uzasadnienie daje też SRB możliwość kontroli własnych działań. Ponadto, w odróżnieniu od dziedziny prawa antymonopolowego, parametry obliczenia składek ex ante przez SRB są określone szczegółowo przez mające zastosowanie przepisy. W konsekwencji SRB nie powinna doświadczać trudności nie do pokonania przy wyjaśnianiu skarżącej etapów obliczania, jakie musiała przejść, aby dojść do uzyskanych wyników.

- 147 Ewentualny interes innych instytucji w zachowaniu poufności również nie stanowi przeszkody dla odpowiedniego uzasadnienia zaskarżonych decyzji, ponieważ skarżąca zamierza jedynie zapoznać się ze swoimi danymi osobowymi.
- 148 Ponadto dostęp do akt udzielony na wniosek skarżącej, po złożeniu rozpatrywanej skargi, nie naprawia braku uzasadnienia.
- 149 Również i druga zaskarżona decyzja nie została uzasadniona w sposób wystarczający pod względem prawnym. Pismem z dnia 22 maja 2016 r., skierowanym do NRA, SRB wskazała tylko, że przystosowanie się do „elementu ryzyka IV” wymagało zmiany pierwszej zaskarżonej decyzji. Nota techniczna (technical note with further background), do której odnosi się to pismo, nie została załączona ani do drugiej zaskarżonej decyzji, ani do drugiej decyzji w sprawie poboru.
- 150 Jeśli chodzi o pismo z dnia 23 maja 2016 r., które FMSA zaadresowała do federalnego stowarzyszenia niemieckich banków publicznych, informowano w nim, że zmiana kwoty składki rocznej obciążająca instytucje działające w Niemczech wynosi średnio 1,21%. Tymczasem w przypadku skarżącej podwyższenie ustalone w drugiej zaskarżonej decyzji odpowiada 11,45% ustalonej dotychczas składki za rok 2016.
- 151 Co więcej, powód przywołany w drugiej decyzji w sprawie poboru na poparcie korekty dotyczył parametru odnoszącego się do instytucjonalnego systemu ochrony. Decyzja ta odwołuje się do pól CD 133 i CD 134 załącznika do niej. Żadna taka wartość nie znajduje się jednak w polu CD 134. Ponadto zmiany nie ograniczają się do tych dwóch wskazanych pól.
- 152 SRB kwestionuje te argumenty.
- 153 Podnosi ona, że ani skarżąca nie jest adresatem zaskarżonych decyzji, ani nie dotyczą jej one bezpośrednio. Decyzje te były przeznaczone dla FMSA, a ich uzasadnienie było wystarczające dla FMSA, która, podobnie jak wszystkie pozostałe NRA, była ściśle zaangażowana w obliczanie składek ex ante za rok 2016. W każdym wypadku decyzje te są wystarczająco uzasadnione nawet w odniesieniu do skarżącej.
- 154 Po pierwsze, zaskarżone decyzje odnoszą się do rozporządzenia nr 806/2014 jako podstawy prawnej. Owo rozporządzenie, rozporządzenie delegowane 2015/63, rozporządzenie wykonawcze 2015/81 oraz dyrektywa 2014/59 szczegółowo przedstawiają zaś metodę, jaką należy zastosować przy obliczaniu składek ex ante. Zaskarżone decyzje zostały zatem przyjęte w kontekście dobrze znanym skarżącej. Po drugie, skarżąca była ściśle zaangażowana w procedurę. Znała główny tok rozumowania, jako że obliczanie opierało się, po pierwsze, na podstawowej metodzie wyjaśnionej w aktach wskazanych powyżej, oraz po drugie, na szczegółowych danych dostarczonych przez skarżącą. Po trzecie, skarżącej udzielono niezwykle szczegółowych wyjaśnień w przedmiocie obliczania i toku rozumowania przyjętego w decyzji w sprawie poboru. Co więcej, w następstwie złożenia przez nią wniosku o udzielenie dostępu do dokumentów otrzymała ona dodatkowe informacje, a mianowicie wartości początkowe, pośrednie obliczenia oraz końcowy wynik obliczeń.
- 155 Skarżąca wykracza poza wymogi wynikające z obowiązku uzasadnienia, gdy twierdzi, że powinna mieć możliwość przeliczenia dokładnej kwoty należnej od niej składki ex ante. Składki ex ante instytucji są ze sobą powiązane, a poszczególne etapy procedury obliczania w odniesieniu do danej instytucji wymagają wykorzystania danych dotyczących wszystkich instytucji lub przynajmniej ich dużej liczby. W tej sytuacji obowiązek uzasadnienia należy pogodzić z obowiązkiem ochrony tajemnicy zawodowej innych instytucji. Tymczasem skarżąca miała już dostęp do wszystkich dotyczących jej informacji niezwiązanych z innymi instytucjami.

- 156 W odpowiedzi na pytanie postawione przez Sąd na rozprawie Komisja dodała w tym względzie, że o ile z ekonomicznego punktu widzenia istniała co prawda możliwość oceny profilu ryzyka instytucji wyłącznie na podstawie jej własnych danych, to jednak współzależność składek ex ante wszystkich instytucji jest wymagana w niniejszej sprawie przez mające zastosowanie przepisy, w szczególności art. 69 ust. 1 i art. 70 ust. 2 rozporządzenia nr 806/2014.
- 157 Zdaniem SRB podejście niepozwalające na całkowite przeliczenie wysokości składek ex ante jest zresztą zgodne z praktyką administracyjną stosowaną w innych dziedzinach prawa Unii, a w szczególności w dziedzinie prawa konkurencji. Co więcej, należy wziąć pod uwagę możliwości praktyczne i techniczne obowiązku uzasadnienia w terminie wyznaczonym na przyjęcie zaskarżonych decyzji.
- 158 W odniesieniu do drugiej zaskarżonej decyzji FMSA została poinformowana o procedurze oraz podstawach uzasadniających korektę w piśmie podpisanym przez wiceprzewodniczącego SRB, doręczonym wszystkim NRA wraz z drugą zaskarżoną decyzją. Szczegółowe uzasadnienie, jak również szczegóły dotyczące nowego obliczenia zostały przedstawione skarżącej w drugiej decyzji w sprawie poboru.
- 159 Wreszcie ponieważ twierdzenie, że doszło do popełnienia błędu w (skorygowanym) obliczeniu składek ex ante za rok 2016 w odniesieniu do skarżącej, nie zostało poparte dowodami, skarżąca nie ma, zdaniem SRB, żadnego uzasadnionego interesu w stwierdzeniu nieważności zaskarżonych decyzji z uwagi na ewentualną wadę formalną.
- 160 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem uzasadnienie, jakiego wymaga art. 296 TFUE, powinno być dostosowane do charakteru rozpatrywanego aktu oraz przedstawiać w sposób jasny i jednoznaczny rozumowanie instytucji, która wydała akt, pozwalając zainteresowanym poznać podstawy podjętej decyzji, a właściwemu sądowi dokonać jej kontroli (zob. wyrok z dnia 20 grudnia 2017 r., Comunidad Autónoma de Galicia i Retegal/Komisja, C-70/16 P, EU:C:2017:1002, pkt 59 i przywołane tam orzecznictwo).
- 161 Wymóg uzasadnienia należy oceniać w odniesieniu do konkretnej sytuacji, w szczególności do treści aktu, charakteru powołanych argumentów, a także interesu, jaki w uzyskaniu wyjaśnień mogą mieć adresaci aktu lub inne osoby, których dotyczy on bezpośrednio i indywidualnie. Nie wymaga się, by uzasadnienie wyszczególniało wszystkie istotne elementy faktyczne i prawne, ponieważ kwestię, czy uzasadnienie aktu spełnia wymogi art. 296 TFUE, należy oceniać w świetle nie tylko jego treści, ale również jego kontekstu i całości przepisów prawnych regulujących daną dziedzinę (zob. wyrok z dnia 7 marca 2013 r., Acino/Komisja, T-539/10, niepublikowany, EU:T:2013:110, pkt 124 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 162 Ponadto uzasadnienie aktu powinno być logiczne, a w szczególności nie może wykazywać wewnętrznych sprzeczności utrudniających prawidłowe zrozumienie powodów leżących u podstaw tego aktu (zob. wyrok z dnia 15 lipca 2015 r., Pilkington Group/Komisja, T-462/12, EU:T:2015:508, pkt 21 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 163 Tytułem wstępu należy przypomnieć, że chociaż w systemie ustanowionym przez rozporządzenie nr 806/2014 i rozporządzenie wykonawcze 2015/81 decyzje określające składki ex ante są doręczane NRA, to wskazane decyzje – wbrew temu, co twierdzi SRB – dotyczą instytucji zobowiązanych do uiszczenia tych składek, w tym skarżącej, indywidualnie i bezpośrednio (zob. pkt 61–82 powyżej).
- 164 W związku z tym przy ocenie zakresu obowiązku uzasadniania przedmiotowych decyzji należy również uwzględnić interes, jaki mogą mieć te instytucje w uzyskaniu wyjaśnień. Ponadto należy przypomnieć, że uzasadnienie ma również na celu umożliwienie sądowi Unii dokonania kontroli.

- 165 W niniejszej sprawie, bez konieczności badania argumentów skarżącej dotyczących braku w pierwszej zaskarżonej decyzji wskazówek co do tego, która z jej deklaracji została przyjęta przez SRB w celu dokonania obliczeń i dlatego, należy stwierdzić, że SRB dopuściła się szeregu naruszeń obowiązku uzasadnienia.
- 166 Po pierwsze, jeśli chodzi o tekst pierwszej zaskarżonej decyzji – zawiera on jedynie odesłanie do rozporządzenia nr 806/2014, w szczególności jego art. 70 ust. 2, oraz wspomina o konsultacjach i współpracy z organami [Europejskim Bankiem Centralnym (EBC) i organami krajowymi] oraz o fakcie, że obliczenia dokonano w taki sposób, aby wszystkie indywidualne składki nie przekraczały pewnego poziomu (czyli 12,5% poziomu docelowego przewidzianego w art. 69 ust. 1 rozporządzenia nr 806/2014). Nie zawiera on żadnej informacji dotyczącej kolejnych etapów obliczania składki skarżącej ani danych liczbowych związanych z tymi poszczególnymi etapami.
- 167 Co prawda analiza art. 70 rozporządzenia nr 806/2014, wskazanego w pierwszej zaskarżonej decyzji, a w szczególności ust. 6 tego artykułu, pozwala zrozumieć, że składki *ex ante* są obliczane przez SRB z zastosowaniem, w szczególności, „aktów delegowanych precyzujących pojęcie korygowania składek odpowiednio do profilu ryzyka instytucji, przyjętych przez Komisję na mocy art. 103 ust. 7 dyrektywy 2014/59/UE”, czyli w niniejszym przypadku rozporządzenia delegowanego 2015/63.
- 168 Ponadto rozporządzenie delegowane 2015/63 zawiera szczegółowe przepisy, które SRB powinna stosować przy obliczaniu składek.
- 169 Jednakże elementy te nie wystarczają do zrozumienia, w jaki sposób SRB zastosowała te przepisy w przypadku skarżącej, aby ustalić wysokość składki skarżącej wskazanej w załączniku do pierwszej zaskarżonej decyzji.
- 170 Należy dodać, że pierwsza zaskarżona decyzja nie wymienia decyzji pośrednich wydanych przez SRB w celu zastosowania przepisów dotyczących obliczania składek, a mianowicie, co najmniej, decyzji wymienionych w pkt 29 powyżej.
- 171 Tymczasem należy stwierdzić, po pierwsze, że owe decyzje pośrednie określają elementy procedury obliczania, a także samo obliczanie składek. Po drugie, wspomniane decyzje pośrednie nie tylko wdrażają, ale również, w przypadku niektórych z nich, uzupełniają obowiązujące przepisy. Ponieważ te decyzje pośrednie nie zostały opublikowane ani nie zostały podane do wiadomości instytucji w inny sposób, argument SRB, zgodnie z którym uzasadnienie pierwszej zaskarżonej decyzji było wystarczające z tego powodu, że rozporządzenie nr 806/2014, rozporządzenie delegowane 2015/63, rozporządzenie wykonawcze 2015/81 oraz dyrektywa 2014/59 szczegółowo przedstawiają metodę, jaką należy zastosować przy obliczaniu składek *ex ante* (zob. pkt 154 powyżej), nie może w żadnym wypadku zostać uwzględniony.
- 172 Wystarczy przytoczyć dwa przykłady spośród decyzji pośrednich wymienionych w pkt 29 powyżej, a mianowicie, po pierwsze, decyzję SRB/ES/SRF/2016/01 (zob. pkt 29 tiret ósme powyżej), której art. 1 ustala poziom docelowy dla 2016 r., stanowiący element uwzględniany przy obliczaniu składki *ex ante* skarżącej (zob. art. 4 rozporządzenia wykonawczego 2015/81 i krok 6 załącznika I do rozporządzenia delegowanego 2015/63), oraz po drugie, decyzję SRB/ES/SRF/2015/00 (zob. pkt 29 tiret pierwsze powyżej), która wdrożyła art. 6 ust. 1 lit. d) rozporządzenia delegowanego 2015/63 dotyczący określenia przez SRB dodatkowych wskaźników ryzyka wchodzących w skład elementu ryzyka IV – jednego z dwóch elementów ryzyka zastosowanych przez SRB w niniejszej sprawie, zgodnie z tym, co wynika z pliku zawierającego dane, o którym również mowa w pkt 29 powyżej.
- 173 Tymczasem, chociaż decyzje pośrednie zostały przekazane skarżącej przez SRB, to miało to miejsce dopiero w dniu 3 sierpnia 2016 r., a zatem po wniesieniu rozpatrywanej skargi.

- 174 W tym względzie należy przypomnieć, że dochowanie obowiązku uzasadnienia należy oceniać w świetle informacji, jakimi skarżąca dysponuje w chwili wniesienia skargi (zob. wyrok z dnia 12 listopada 2008 r., *Evropaiki Dynamiki/Komisja*, T-406/06, niepublikowany, EU:T:2008:484, pkt 50 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 175 Po drugie, w odniesieniu do załącznika do pierwszej zaskarżonej decyzji należy zauważyć, że nawet jeśli zawiera on kwotę odpowiadającą czynnikowi korygującemu według profilu ryzyka w kontekście europejskim, nie zawiera on podobnego wskazania dotyczącego czynnika korygującego według profilu ryzyka dla części obliczeń dokonanych w kontekście krajowym. Podobnie chociaż załącznik ów określa rodzaj metodyki obliczenia stosowanej w kontekście europejskim, to nie dostarcza żadnych wskazówek co do metodyki obliczenia zastosowanej przez SRB w odniesieniu do kontekstu krajowego.
- 176 Jednakże, jak wynika z art. 8 ust. 1 lit. a) rozporządzenia wykonawczego 2015/81, część obliczenia składek przeprowadzonego przez SRB pokrywa się w odniesieniu do kontekstu krajowego w 2016 r. w 60% z obliczeniem składek instytucji, a jedynie w 40% w odniesieniu do kontekstu europejskiego. Uzasadnienie zawarte w pierwszej zaskarżonej decyzji wydaje się zatem w tym względzie niewystarczające.
- 177 Należy dodać, że – w przeciwieństwie do twierdzeń SRB – niewystarczające uzasadnienie pierwszej zaskarżonej decyzji nie może zostać zrekompensovane uzasadnieniem zawartym w pierwszej decyzji w sprawie poboru przyjętej przez FMSA w wykonaniu owej decyzji.
- 178 Prawdą jest, że w niniejszej sprawie pierwsza decyzja w sprawie poboru zawiera bardziej szczegółowe wyjaśnienia w przedmiocie obliczenia składek skarżącej, i to zarówno w jej części „europejskiej”, jak i części „krajowej”.
- 179 Niemniej jednak w systemie ustanowionym przez mające zastosowanie przepisy to do SRB należy obliczenie i ustalenie składek ex ante. Decyzje SRB w sprawie obliczenia rzeczonych składek są skierowane wyłącznie do NRA (art. 5 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego 2015/81) i to na tych organach spoczywa obowiązek powiadomienia instytucji o tych decyzjach (art. 5 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego 2015/81) oraz pobrania tych składek od instytucji na podstawie rzeczonych decyzji (art. 67 ust. 4 rozporządzenia nr 806/2014).
- 180 W związku z tym gdy SRB działa na podstawie art. 70 ust. 2 rozporządzenia nr 806/2014, przyjmuje ona decyzje, które są ostateczne i które dotyczą, indywidualnie i bezpośrednio, instytucji.
- 181 W konsekwencji to do SRB, będącej autorem tychże decyzji, należy ich uzasadnienie. Obowiązek ten nie może zostać przeniesiony na NRA ani jego naruszenie nie może zostać przez NRA naprawione, gdyż w przeciwnym razie status SRB jako autora wspomnianych decyzji i jej odpowiedzialność w tym zakresie zostałyby zanegowane, a także, z uwagi na różnorodność NRA, powstałoby ryzyko nierównego traktowania instytucji w odniesieniu do uzasadnienia decyzji SRB.
- 182 W każdym wypadku należy zauważyć, że dane zawarte w załączniku 1 do pierwszej decyzji w sprawie poboru, przedstawione jako szczegółowe dane dotyczące obliczeń składek ex ante skarżącej, nie zostały zidentyfikowane jako dane SRB. Przeciwnie, zostały one przedstawiane jako integralna część decyzji w sprawie poboru, która jest aktem prawa niemieckiego, w związku z czym nie jest możliwe odróżnienie elementów, których autorem jest FMSA, od elementów pochodzących, w stosownych przypadkach, od SRB.
- 183 Ponadto należy zauważyć, że nawet jeśli czynnik korygujący według profilu ryzyka musi koniecznie obejmować wszystkie wymagane miejsca po przecinku, gdyż w przeciwnym wypadku obliczenie byłoby przybliżone, to czynnik korygujący podany w załączniku do pierwszej decyzji w sprawie poboru (z czterema miejscami po przecinku) nie odpowiada ani czynnikowi (z dwoma miejscami po przecinku) z załącznika do pierwszej zaskarżonej decyzji przekazanego skarżącej przez SRB w dniu

3 sierpnia 2016 r. (zob. pkt 29 powyżej) i przedłożonego Sądowi jako załącznik A.22 do skargi, ani czynnikowi (z piętnastoma miejscami po przecinku) z tego samego załącznika przekazanego Sądowi w odpowiedzi na drugie postanowienie.

- 184 Podobnie inne wartości wymagające takiej samej dokładności i znajdujące się (z czterema miejscami po przecinku) w pierwszej decyzji w sprawie poboru [zob. pola CD 21 (Wskaźnik dźwigni), CD 35 (Złożony wskaźnik dla elementu ryzyka I), CD 36 (Złożony wskaźnik dla elementu ryzyka IV), CD 37 (Złożony wskaźnik) lub CD 38 (Ostateczny złożony wskaźnik) załącznika 1 do tej decyzji], nie odpowiadają tym znajdującym się (z jedynie dwoma miejscami po przecinku) w pliku zawierającym dane dostarczonym skarżącej przez SRB w dniu 3 sierpnia 2016 r. (zob. pkt 29 powyżej) i przedłożonym Sądowi jako załącznik A.25 do skargi.
- 185 Ponadto, w odniesieniu do tego ostatniego pliku zawierającego dane dostarczone skarżącej przez SRB, należy przypomnieć orzecznictwo przywołane w pkt 174 powyżej, zgodnie z którym dochowanie obowiązku uzasadnienia należy oceniać w świetle informacji, jakimi skarżąca dysponuje w chwili wniesienia skargi.
- 186 Tymczasem z powyższego wynika, że – tak jak decyzje wspomniane również w pkt 29 powyżej – rzeczony plik został przekazany skarżącej przez SRB dopiero po wniesieniu rozpatrywanej skargi.
- 187 Co się tyczy drugiej zaskarżonej decyzji, należy zaznaczyć, że narusza ona obowiązek uzasadnienia z tych samych powodów co te, które zostały wskazane w odniesieniu do pierwszej zaskarżonej decyzji, i z dodatkowego powodu – że nie przedstawia ona żadnego uzasadnienia dotyczącego dokonanej przez nią korekty.
- 188 Prawdą jest, że uzasadnienie w odniesieniu do tej korekty zostało przedstawione w piśmie SRB z dnia 22 maja 2016 r. skierowanym do NRA wraz z drugą zaskarżoną decyzją oraz w piśmie FMSA z dnia 23 maja 2016 r. skierowanym do instytucji niemieckich.
- 189 Jednakże pisma te zawierają jedynie ogólne wyjaśnienia uzasadnienia w odniesieniu do korekty dokonanej w drugiej zaskarżonej decyzji. Co się tyczy noty technicznej, do której odwołuje się pismo z dnia 22 maja 2016 r. – nie została ona sporządzona przez SRB.
- 190 Jeśli chodzi o uzasadnienie zawarte w drugiej decyzji w sprawie poboru i w pliku zawierającym dane dostarczonym skarżącej w dniu 3 sierpnia 2016 r., należy odnieść się do rozważań przedstawionych w pkt 177–184 powyżej.
- 191 Ponadto należy jeszcze zauważyć, że jeśli chodzi o czynnik korygujący według profilu ryzyka w kontekście strefy euro (risk adjustment factor in the EA environment), to – poza tym, że omawiane dokumenty również wskazują nie dokładną wartości tego czynnika, lecz wartość zaokrągloną do dziewięciu, a nawet dwóch miejsc po przecinku – wskazują one, co więcej, odmienną wartość ([*poufne*] w odniesieniu do drugiej decyzji w sprawie poboru i [*poufne*] w odniesieniu do pliku zawierającego dane) od tej, która została wskazana w załączniku do drugiej zaskarżonej decyzji ([*poufne*]).
- 192 Wreszcie jeśli chodzi o argument SRB, o którym mowa w pkt 159 powyżej, to powinien on zostać odrzucony. W istocie choć z orzecznictwa wynika, że strona skarżąca nie ma uzasadnionego interesu w stwierdzeniu nieważności decyzji ze względu na wadę formalną, brak lub niewystarczający charakter uzasadnienia, w przypadku gdy stwierdzenie nieważności decyzji może spowodować jedynie wydanie nowej decyzji identycznej co do istoty z decyzją, której nieważność stwierdzono [zob. podobnie wyrok z dnia 4 maja 2017 r., Schröder/CPVO – Hansson (SEIMORA), T-425/15, T-426/15 i T-428/15, niepublikowany, EU:T:2017:305, pkt 109 i przytoczone tam orzecznictwo], to należy uznać, że w niniejszej sprawie nie można wykluczyć, że stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji będzie skutkowało przyjęciem odmiennych decyzji. Wobec braku pełnych informacji na temat pośrednich

ustaleń i obliczeń SRB oraz wszystkich danych dotyczących innych instytucji pomimo współzależności między składką skarżącej a składkami pozostałych instytucji ani skarżąca, ani Sąd nie są w stanie sprawdzić w niniejszej sprawie, czy stwierdzenie nieważności tych decyzji doprowadziłyby do wydania nowej decyzji identycznej co do istoty.

¹⁹³ Z powyższego wynika, że poza podstawami stwierdzenia nieważności, które zostały już stwierdzone w pkt 86–107 i 120–140 powyżej, należy stwierdzić nieważność zaskarżonych decyzji również ze względu na naruszenie obowiązku uzasadnienia.

¹⁹⁴ W związku z tym należy stwierdzić nieważność zaskarżonych decyzji, bez konieczności badania sześciu pierwszych zarzutów podniesionych przez skarżącą.

W przedmiocie kosztów

¹⁹⁵ Zgodnie z art. 134 § 1 regulaminu postępowania kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ SRB przegrała sprawę, należy zgodnie z żądaniem skarżącej orzec, że pokryje ona własne koszty oraz koszty poniesione przez skarżącą.

¹⁹⁶ Zgodnie z art. 138 § 1 regulaminu postępowania Komisja pokrywa własne koszty.

Z powyższych względów

SĄD (ósma izba w składzie powiększonym)

orzeka, co następuje:

- 1) Stwierdza się nieważność wydanej podczas sesji wykonawczej w dniu 15 kwietnia 2016 r. decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB) w sprawie składek ex ante za rok 2016 na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (SRB/ES/SRF/2016/06) oraz wydanej podczas sesji wykonawczej w dniu 20 maja 2016 r. decyzji SRB w sprawie korekty składek ex ante za rok 2016 na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uzupełniającej wydaną podczas sesji wykonawczej w dniu 15 kwietnia 2016 r. decyzję SRB w sprawie składek ex ante za rok 2016 na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (SRB/ES/SRF/2016/13), w zakresie, w jakim decyzje te dotyczą Portigon AG.**
- 2) SRB pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Portigon.**
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.**

Collins

Kancheva

Barents

Passer

De Baere

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 28 listopada 2019 r.

Podpisy